Ἰατροῦ Βοτανικοῦ.
Γυῶπόνοι.

Κραλιμὰς ἡ κρανεὶς πατάτινας δύο φύσιν μίαν
τὰς ἀνεμάνας, τὴν μὲν ἄνθος ἔχουσαν μέγαν, τὴν δὲ φοινίκεον.
Ἐκ. α. β. Ἐμ. 5. 92.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Περιεχόμενα

ανακαλύψεις ἐν τῇ ἰατρικῇ σ. 1
Ἕλληνες ἰατροί καλ' ἀλφάβητον σ. 2
Ἀθήναιος σ. 5-8 (συγγραφεῖς παρ' αὐτῷ)
Ἀθηναῖος Στέφανος 9-10 κ 93
Βυζαντινοί ἰατροι (καλαγόγις) σ. 12.
Βοτανικοι κ ἔργα αὐτῶν σ. 13
Ἕλληνες ἰατροί (συνέχεια) σ. 15 ἑ
Γεωπόνοι κ ἔργα γεωπονικ σ. 17-22
Ἕλληνες ἰατροί (συνέχεια) σ. 23
Θεοκρίτου ἀναλυσις - 37-40
Θεόφιλος πρωτοσπαθαρις 41
Ἱστορία ἰατρικῆς 43.
Ἰατρικά ἔργα ὑπὸ φιλολόγων συγγραφέντα 45
κ ἰατροσοφια. 47
Μεταφράσεις ἰατρικῶν ἔργων σ. 67
Νόννος Θεοφάνης 73
Πυροπουλος 84
Ῥοῦφος εφεσις 87
Συγγραφεῖς ἰατροί οἱ σπουδαιότεροι μετά λυ-
ἄλιυσιν 94-5
Ἕλληνες ἰατροι (συνέχεια) 96.
Φαρμακολογιαι κ φαρμακοποιοί σ. 104
Ἕλληνες ἰατροί (συνέχεια) 105

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πηγαί

Ζαδ. Νφ. Ζαδα Νεοελληνική φιλολογία.

Βρ. Νφ. Βρεττού " "

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀνακαλύψεις σπουδαῖαι ἐν τῇ ἰατρικῇ

Μάρκος Χαρβούρης (ἰδ. ἐν τέχει).

Δημ. Καρακάσης (ἰδ. Καρακ.).

Ἰω. φραγκ. Τσουχάτης "Περὶ Δυνάμεως τῆς Μουσικῆς ἐις τὰς παθήσεις, τὰ ἤθη τε τὰς ἀσθενείας τε περὶ τῆς ἰατρ. χρήσεως τοῦ χοροῦ" Βενετ. 1787. (Σαθ. Νφ. 582

"Περὶ ἀχεζιπουρέτου χρήσεως τοῦ ὑποκαστάνου. ("581)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀγκύραμος Δημ. Βυζαντίας ἐσωουδ. ἰατρικὴ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἔγραψε βοτ. λεξικοί (ἰδ. Βοτ.) Lad. Νφ. 613

Ἀγραφιώτης Νικ. συνέγραψεν "Ἑλληνικὴ ἰατρικὴ παλαιὰ τε καὶ μεγν. ἰατρικὴ ἐπιτομή" Lad. Νφ 619

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀγέλοχος Αθην. 2,54d. (κάστανα)

Ἀδαμαντίς Ὀρειβ. Εὐν. 3,24, 7.5, 109.23 Ἀ. ὠρὸς ἀλωπεκίας. 28, 7.5, 111. 21. Ἀ. ὠρὸς ἐντεροκηλικοῖς. 29 7.5, 112, 19. Ἀ. ὠρὸς μελικηρίδας. (σινλαγαί). 3.36. 7.5, 114, 3. Ἀ. ὠρὸς φαγεδαίνας ... κ ἄλλα. ὠολλά (σ. 114-116).

Ἀγλαΐου τὸ γενεσιάτου Βυζαντίων ἐξ Ἡρακλέους τὸ γένος κατάγοντος Ἀλεξάνδρου μαθητοῦ, συμμαθητοῦ δὲ Δημοσθένη. πρὸς τὰς ἀρχομένας ὑποσχύσεις στίχοι Ἡρωελεγεῖοι Ἀγλαΐας τόδε σοι Βυζάντιος ἐσθλὸν ἰάλλω. (Βυζ. 1,3 σ. 97.).

Ἀνδρέας: σκοροπενδρεῖος δὲ βοτάνη ἐστιν, ὡς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ νάρθηκι ὁ Ἀνδρέας εἶπεν. Ἐκ. εἰς Νικ. Θ. 684.

Ἀνδρομάχου τοῦ πρεσβυτέρου Θηριακὴ δι' ἐχιδνῶν ἢ κατουμένη γαλήνη (Γαλ περὶ Αντιδ. 1. τ. 2. 428, κ 429)

Ἀνδρονίων ἐν τῷ Γεωργικῷ, Αθην. 3,82c (μῆλα)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀθανασίου Εὐστ... ἐσπουδ. ἐν Ἄρχῃ τῆς ἡ διδάτωρ τῆς ἰατρικῆς συνέγραψε Historia radicis scillae. τῷ 1794 ἐν τέχει τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Sprengel. Sad. Νφ 616

τοῦ ἀκτουαρίου κυροῦ ἰάννου τοῦ Ζαχαρίου ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κῦριν Ἰωσήφ περιέχουσα ἰατρικὰ θεωρήματα. Λιακτ. 59 (ol. 60) XV, φ. 275-290ᵛ. τῆς φ. 290ᵛ-390 περὶ διαχωρημάτων οὔρων αἵματος καὶ αἱμορραγίας ῥινός.

Ἀκτουαρίου περὶ ἐνεργειῶν τῆς ψυχικοῦ πνεύματος τῆς τῆς καθ' αὐτὸ διαίτης λόγοι δύο. ed. Joh. Fr. Fischerus Lips. 1773. 6λ. Ideler.

Ἀλέξανδρος ἰατρός. Ἀλεξάνδρου θεραπεία τῆς κινώδους ὀρέξεως ἔτι περὶ βουλιμίας πρὸς δὲ τῆς ἀνορεξίας. Λιακτ. 59 (olim) XV αἰ. φ. 332-τῆς φ. 338ᵛ φαρμακὸν τὸ Γαλήνειον

Ἀλεξανδρίδης Δημ. ἰατρὸς ἐκ Τυρνόβου (Θεσσ.) Βρ. Β' 143 τῆς 240 ἐσπουδάσεν ἐν Γερμανίᾳ τῆς ἔγαβε τὸ διπλώμα τῆς ἰατρικῆς ἐν Ἰένῃ Β

[illegible] μος [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
(Lad. N. φ. 469 [illegible] Βλ. Χιανά Β.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀθήναιος Δειπνοσοφ. Βιβλ. Β΄ κεφ. 33 (ἰδ. πρόοιμον

Ξυνώνυμα.

ὁρίζει ἀκριβῶς ὡς ἔχοντα πρὸς ἄλληλα, τὰ οὐσίαν ὄνομα κοινὸν λέγειν διαιρεῖται δὲ πρὸς τὸ ὄνομα ἓν μέρος ἀπὸ τοῦ ὅλου ἢ κατὰ διαίρεσιν ἢ κατὰ συναίρεσιν

Ξυνώνυμα ἴδια περὶ τῶν ~~ἀνθρώπων~~ ὀνομάτων ἃ καὶ φύσιν ἔχουσι κοινὴν ἢ κατὰ ποιότητος

τὰ σύγχρονα ὀνόματα: Ἀθηναῖος (Δαμαίνετος) 50d (χαμαιπέτης) κ πρᾶστον 51b (συνάμινα) 52a (χάρυα) 52b (ἀμυγδάλη) 52f 55d (θερμοπυρ αὐλ.) 56a (ἰσχνὰ σῦκα) 56e 57b (κώνοι) 59a (κοτυλίνδη) μετὰ πλείστου ἀμφιβολίας ἐρίφιον καὶ συνώνυμα (ἰδ. κυνάρα 60a. Μαγάδις 58d ἀσπάραγος 63a πτισάνη 68e Φρίδαξ 69 αὐσφανδὸς ἀνδρικὸς 2,70e (καυλὸς) ~~ἐρίφιον~~ ποιούμενος καὶ φραδιφορικῶν 3,83f (Δαμαίνετος πρὶν μιμῆσ)

Πύγαι. Στρατ. Χ, κεφ. 34 (πρᾶσια, ὄλυν) 55e (θρίδαξ) 58f (κοτυλίνδη) 61e (μύκης) 2,77c (σφυρὶς φοίνικος) 61f (μύκης) 62a (ὕδνα) 64d (βρύβοι) 67e (πίσσρι) 68b (ἔραον) Ἀμφίδας 2,52c (ἀμυγδ.) 3,76e (φρύνας) (ἃς ἄλλα τοιαῦτα ὀνόματα) ἰδ. ἐν τῷ Πελαδίῳ

Ἀντιχαρίδης ὁ Μυρτιανὸς 2,50d (χαμαιπέτης)

Ἀμμώνιος ὁ Ἄζιος 2,51f (συνάμινα).

Ἀντίοχος ὁ Δαδ. 2,53d (ἀμυγδ.) 55b (ἐρέβ.)

Ἀρίστος 2,50b (Δαμαινετικὰ) 51a (πρᾶσια), 51f (συνάμινα)

Ἀριστόξενος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἀκάνθης Ἀθην. 2,58f (κοτυλίνδη) 3,74b. (σίκυος)

Εὐδοξος 2,52b χάρυα.

Ἡρακλείδης ὁ Ἐφέσιος 2,52b (χάρυα)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μηνόδωρος ὁ Ἐρασιστράτειος 2,59a (κυχοκύνη)

Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἰδεστῶν Ἀθην. 2,54b (κάρυα) — ὁ ἰατρός.
2,57b (κῶνοι)

Παρθένιος 2,51e (ἄβρυνα - συκάμινα)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

7

Τρυφὴν ἐν β' φυλῇ ἱστορίας Αθην 3,78a (οὐκ)

φωνίας ἐν τοῖς περὶ φυτοῦ Αθην. 2,54f. (ἐρεβινθ.)

φυλότιμος ἐν τοῖς περὶ τροφῆς Αθην. 2,53f. (καρ. ξαρδ.) 3,79a (οὐκα)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Συνώνυμα. Σεχέυκος ἐν ταῖς Γλώσσαις (βράβυγα) 2,50a - 52b. (κάρυ
ὁ αὐτὸς 52c. (ἀμυγδαλαί) 2,58f. (κολοκύνθη.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ζωσ Βοδλ. Βελλ. κωδ. Βαρον 111. τοῦ 15 αἰῶνος. φ. 122. Στεφάνου
ἰατροῦ Ἀθηναίου φιλοσόφου, Μαγικαὶ συλλογαί. ἴσως οὗτος
εἶναι ὁ ὁ ἐν Βαρον. 88 φ. 48 Ἀθηναίου περὶ οὔρων σύνοψις. (ἰδ.
Daremberg. Not. σ. 16, 17. Ἑτ. κωδ. 150 τοῦ 15 αἰ. φ. 416. Βιβλ.
Διοσκορίδους. Ἀρχὴ τοῦ ὑρικοῦ στοιχ. τοῦ α'. Ἄδηλον διαφωτιστικὸν
σύγγραμμα ῥιζῶν ῥοδοδαφνίδος χυμῶν χυμοῦ. ἀγνώστου τοῦτο φάρμακον
μελαν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀθην. Στεφάνου ἐν ἑν τοῦ κωδ. 2151 ἕως 2181
τῆς Βιβλ. τῶν Παρισίων. τοῦτ' αὐτὸ ~~ἐστιν~~ ἐστιν, κατὰ τὸν Daremberg
ἕως τὸ ἐν κωδ. Μονάχου 484 κατὰ τὸν τίτλον: Ἰατρικὸν οὐν δεῦ καὶ ἀραβικὸν,
οὐ μόνον κατὰ Διοσκορίδους, ἀλλὰ κ κατὰ ὡρισμένην διαφορὰν περιέ-
χον ὧν τόπων κ θεραπείαν. Ἀρχὴ τοῦ α'. Ἀφωνα πρὸ μονοσυλ-
λάβ. ἰδ. Darem. σ. 32. ἐν σημ. 33-37. ἀραβικ. τῶν βιβλ. τοῦ Διοσκορί-
δη τοῦ Βαρ. κωδ. ἕως ἐπὶ βιβλ. Διοσκ. κ Στεφάνου τοῦ κωδ. Παρισ.
2181. κ φαίνεται ὅτι τὸ δεύτερον εἶναι ἀκριβέστερον κ σαφέστερον (ἰδ. ἀνέ-
γραφον) αὐτοφαίνεται δὲ ὁ Dar: σ. 37. En comparant le Bib Διοσκ. et
l'Alphabetum avec les Συνωνυμία de Galien, on trouvera des analogies frap-
pantes, et je suis porté à croire qu'ils ont fourni une partie des recettes.
ἐν φ. 48 ρο. Βίβλος Ἀθηναίου τοῦ φιλοσόφου περιέχουσα φαρμάκων
μεθόδους κατ' ἀλφάβητον σαφῶς ἐκτεθειμένα. Ἀρχ. τοῦ α - αὐτοσχεδιαστικὸς
πυρετός — Περὶ ἀγαθίου κτλ. (ἰδ. ἀνέγραφον). Dar. σ. 37. κσ. 38
Ce formulaire n'est pas, comme son titre semblerait le faire croire, un recueil
des recettes qui, dans l'Alphabetum empiricum, portent le nom d'Étienne; il
en est plusieurs qui sont à peu près identiques: j'ai donné le commencement de
deux et le faisant precéder d'une étoile. Il en est d'autres, qui ressemblent

beaucoup à celles attribuées à Dioscoride; mais la plupart ne se retrouvent pas dans l'Alphabetum: c'est donc là encore un traité distinct, avec les parties communes à celui que les manuscrits inscrivent sous celui d'Étienne et de Dioscoride; mais, je le répète, je ne saurais dire avec certitude quelle a été la première source de tous ces Réceptaires: ils présentent un inextricable mélange de formules prises de tous côtés. Il est probable qu'Étienne avait composé un recueil de recettes, que nous avons ici la rédaction primitive, avec et sans interpolations, et que l'auteur de l'Alphabetum a puisé dans ce recueil, mais qu'il a mis sous le nom d'Étienne des recettes, qui ne lui appartiennent pas ou qui ne se retrouvent pas dans notre manuscrit.

(Id. Ἀλφαβητικὰ Λεξικὰ ἐν ἱερῷ Ἀθ.)

Cod. Philippine 1532. τοῦ XVI. Σύνοψις Στεφάνου φιλοσόφου. Περὶ διαφορᾶς πυρετῶν. (Ideler I, σ. 107).

Ανδρονίων (ἢ φιλιώσως ἢ Ἡγήμων) Αθην. 3;75d ἔγραψε Γεωργικόν ις 3;78a.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀνδρεικομένου (τοῦ) ἰατρικαὶ παραυημείωσις παγ. A 11
καὶ αι. 1 βηρ. 151 φ. 288 α (XV αἰ).

Αντιόχου τοῦ φιλομήτορος θηριακὴ παρ' Εὐδήμου ἐμμέτρως ἀναγεγραμμένη

Ἀπολλώνιος Χιὸς ἰατρός κατ' Ἀλλάτιον οὐχὶ εὐκαταφρονήτως
Lad. IV. φ. 415

Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός Ἀθην. 2,50 d. (καμαικέρατος)

Ἀσκληπιόδοτος ὁ Σουδαῖος βοτανικὴ ἰδ. Σουΐδας

Ἀρχιγένης περὶ ἐλλεβόρου κ. τοῦ α. τῶν θεραπευτικῶν παρ' Ὀρυβ.
8, 1. ἰ. 2, 146 κε· δαυμασίας περίγραφει τὰ ἴδη αὐτοῦ ἐν περ.
2 σ. 155-157.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

12 Αρειούδης Ασάφ. ἔγραψεν Anatomia degl'ipocriti (;)
Ζαδ. Ν.φ. 452

Ἀσάνης Σιωρ. (Μεραγ. 1756-1836) ἐσπουδ. ἰατρ. κ φι-
λοσοφίαν ἐν Παλαβίᾳ κλπ κ φυσιογραφ. ὠνομά-
σθη νεοελλὴν ἀρχαῖος " ἀναμορφωτὴς τ ἰατρ. ἐν Χ/σμῳ
ὅπου ὡρίσθη ἐπισήμως τ ἀπαιτ. θεραπείαν, διδάξ
ἐξ. κ' ἀρμογ. κ μετέβη ἰατρὸς τοῦ Καρχηδόνος. Ζαδ
Ν.φ. 690

Βυζαντινοὶ ἰατροὶ πλήρης καταλογος παρὰ φαβρ.
τομ. XIII σ. 17. 456 προσθῆκαι νεώτ τοῦ Κύθη ἐν
Additamenta ad elenchum medicorum veterum εἰς.
30 specimina ἐν Λειψίᾳ 1826-1837.

Βογορίδης Αδαν. ἰατρὸς ἄριστος κ διαπρεπὴς χειρόργος
σπουδάσας ἐν Γερμανίᾳ κ ἀκμάσας συνεργάτης τοῦ λογ.
Ἐρρικ. ἐκ τοῦ ἐπισήμου Βουκ. οἴκου. μαθητὴς τοῦ λάμπροῦ φω-
τὸς ἐν Βουκουρεστίῳ παιδὸς, ὃν διεδέχθη αὐτὸν διδάξας τὴν ἐξ. φυσιολογίαν. ἐπὶ 5
ἔτη σπουδάσας κ βυρσοδέψης κ βαναυσίᾳ ἀπορρίψας διὰ
κλπ τὸ 1816 τὴν ἰατρικὴν. ἀπ' φυσιογ. διαλειβαὶ τοῦ εἶναι πο-
ρισμα τοῦ λογ. ἔργου. ἐσφενδόνισε τὸ προσαγορεῦσαν ἰατρὸν ἔπος
θερμιανὸ Π. Κοραὴ Γ ἐξ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βοτανικοί ή ἔργα (συνέχεια: Βιβλ. 2)

Δημ. Δημήτριος Βυβάκος ἐπιστολὴ πρὸς Ἐφημ. ἰατρικὴν συντέλουσα, περὶ Τοδερίνης, ἐν Χρονολ. βοτ. εἰδῶν ἢ συνέγραψε γραμματόλατον Βοτανικὸν Λεξικὸν ἑλλην. λατ. γαλλ. ἀραβ. περσ. ἢ τουρκικῶν (Σαθ. Νφ 613

Ζαβίρα Ὀρνιθολογία βοτανικὴ τετράγλωσσος ἐν Πάδῃ 1787.

Γορδίου Ὀρνιθολογία καὶ τετραπόδων, ζωοφύτων, ὀστρέων, ἰχθύων, δένδρων, ὁδοιπορικὰ ἢ βοτανικὰ μετ' ὀρνιθολογικὰ ἀπὸ ἑξ. χρόνους ἢ πλέον ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἢ περιηγήσεως ἀλλήλους" (γεγόνασι ὑπὸ τῆς Δημ. Μανρογορδάτου) Σαθ. Νφ. 439.

Ἀθανασίου Ἐπισκ. Historia radicis scillae. 1794. (ἐν ταῖς ἐφημερίσι τοῦ Sprengel περὶ αὐτῶν) Σαθ. Νφ 616.

Διατριβὴ Δημ. Περὶ τῶν ἰατρικῶν φυτῶν τῆς Κεφαλληνίας Prospetto delle piante che si trovanno nell isola di Cefalonia e che si possono adoprare a titoli di rimedii od alimenti (ἐν Παλαιρμῳ).

Γρηγορίου Γερ. Reflexions sur la vegetation Halles 1794.

Πυρρὸς Διον. Βοτανικὴ Πραγματικὴ πραγματεία εἰς τὴν ἰατρικὴν τῆς οἰκονομίαν. Ἀθην. 1838 τόμ. (Μικρὰ 200 σελ.)

Ὑδροφόρου Δημ. Λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Λιν. Ἑταιρείας τῆς Λόνδρας περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς προόδου τῆς φυσ. ἱστορίας, ἰδιαιτέρως δὲ τῆς Βοτανικῆς ..... ἐν τοῦ Πλησίου μετὰ ἄλλων ἐπιστημόνων ὑπὸ τοῦ Δημ. Πουλου τοῦ ἐκ Τριπόλ. Βενετ. 1807 (Βρ. βιβλ.

Πύρρος Μιχαὴλ. Della Corcirese flora ... dal Dottor Michele T. Pieri. Corfu 1814 4ον μεγ. σ. 130 (εἰς τὰ Δημ. ὀνόματα)

14 Εἰκονολογία Παιδική περιέχουσα ἕνα λεριστόν ἄθροισμ
φυλῶν ἀνθέων, καρπῶν, ὀρυκτῶν, ἐνδυμάτων τε ἀλλῶν δι
κτιτῶν ἀντικειμένων, συλλεχθέντων ἐκ τῆς φυσ. ἱστορίας τῶν τε
χνῶν τε ἐπιστημῶν τε ἀντισχεδιασθέντων ἀπὸ τὰ κάλλιστα
πρωτότυπα, εἰς τὰ ὁποῖα προσελέθησαν τε περιγραφαί συνο-
πτικαί, διδακτικαί τε ἀνάλογοι μέ τὴν κατάληψιν τῶν παι
δίων, ἥτις συνελέθη Γερμανιστὶ ὑπὸ Φραγκ. Ἰω. Βερτούχ . . . .
Μεθερμηνευθὴ δὲ εἰς τὴν κοινὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον ὑπὸ τῶν
αὐταδέλφων Μανουὴλ τε Κυριακοῦ Καπετανάκη ἐν Βιέννῃ
1810-12. Τομ. 10 εἰς 4ον (ἡτὸ εἰς 8 γλώσσας ἰδ. Βρ. Β' 1
(οἱ ἀδελφοὶ Καπετανάκη ἐξέδωκαν πολλὰ κοιν. βιβλία
Καραθεοδωρῆς 21. (ἰδ. λ.)

Βιλαρᾶς Ἰω. (ὁ ποιητής) γενν. 1771, σπουδ. ἐν Πατάβ. ἰατρός
τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, (+1823) ἔμπειρος φυσικομαθ. τε ὁ πρῶτος
Βοτανικὸς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν Holland (Travels in Greece)
κόπγαγε ἐν τῇ φαρμακοῖ τῆς χρῆσιν τῆς ἑλληνικῆς (Σαθ. Νφ. 6.
εἰς τὰ ἐν Ἰωαννίνοις φαρμακεῖον εἶχε τὰς ἐπιγραφὰς
ἑλληνιστί

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βαρθολομαίου Μοντανιανοῦ ἰατροῦ λατης (sic) συμβο-
λαί Ιβρ. 151 φ. 3α-β. (XV αἰ)

Βασίλειος (ἐξοχώτατος ἄρχων τῆς ἔφορας τοῦ Τυπογραφείου αἱ
Κ/πόλει περὶ τὸ 1798) Βρ. Νφ. 130-1. πρὶν γενῇ Πο-
στελνικὸς μετήρχετο τὸν ἰατρὸν ἐν Κ/πόλει αὐτ. σ. 180.

Βουβούλιος Νικ. Κρής ἐσπουδ. ἐν Πατάβιῳ τὰ ἰατρ. τῆς φιλοσ.
διδασκ. τοῦ Παπαδοπούλου (Σαθ. Νφ. 598)

Βούλγαρις Νικόλαος ἐγεν. ἐν Κερκύρᾳ τῷ 1634, ἐν Πατάβιῳ
ἐσπουδ. τὴν φιλοσ. τῆς ἰατρικῆς (ἔγραψε Κατηχ.) Σαθ. Ν. φ.
341-3

Βρονιόπουλος Ἰω. ἀρχίατρος Κερκύρας ἔγραψεν εὐχὴν
δι' ἀσθενειαν δημοσιευθεῖσαν (Σαθ. Ν. φ. 229)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γαλινός τε ὁ Περγαμηνός, ὃς τοσαῦτ' ἐπιδέδωκε συγγράμματα φιλόσοφα τε
τε καὶ ἰατρικά, καὶ πάντας ὑπερβαλὼν τοὺς πρὸ αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν ἑρμηνεί-
αν οὐδενὸς ἦν τῶν ἀρχαίων ἀδυνατώτερος. Αθην. 1.1c

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γεωπόνοι καὶ ἔργα Γεωπονικά.

Ἀγαίοις Λάνδος Κρής (ἀρχ. ΙΖ' αἰ) Αθηνίτης γνώστης τῶν Πλαχ. καὶ Αραβικῶν, διέτριψε καὶ ἐν Βενετίᾳ, ἔγραψε τὸ Γεωπονικόν Ἐνετ. 1620. ὃ προσφωνεῖ ε Ἰατ. Μεδικονίατρος Σαθ. Νφ. 313-14.

Μαρῖνος Χαρβούρης Κεφαλλήν (ἰδ. Χαρβούρης ἐν Τέχνῃ)

Γοβδελᾶ Δημ. Οἰκονομία πρακτική τε καὶ γενικὴ πάντων τῶν τῆς ἀγροικίας κτημάτων .... Τομ. Α' περιέχων τήν τε οἰκοδόμησιν καὶ τήν ὀρνιθοτροφίαν Βιέννη 1816 8ον μεγ. (ἐκκοπεῖ νά ἐκδῶ 8 τομ. ἰδ. Λογ. Ἑρμῆν 1816 σ. 172-185).

Καλλιέργεια τῶν γεωμήλων ἤγουν πατάτας καὶ χρῆσις τῶν ἰδίων ὑπό τε τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων παρὰ Σ. Π. Κερκυρᾶ 181[illegible]

Μαντάρη Ι. Φιλογεωργικά Τεργ. 1852 8ον μ. σ. 32 (ἰδ. Γεν. Γνώσ[illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γενοουησιά. περὶ τούτου ἐν ἐκλογῇ ἐδιαλαμβάνετο ὁ
M. Raynal ἐν Ann. de l'ass. 1874 σ. 89-122 [illegible]
[illegible] περὶ [illegible]

. ἐκ τῆς ὁραμματείας τούτου ἀναφέρομεν τάδε.

91 Τοῦ Ι' αἰῶνος καὶ περὶ ἕνα τοῦτον (μέρος) μετεφράσθη
. εἰς λατινικὴν ἐν τῇ διατριβῇ τῶν Γενοουησιῶν
commodorum veteraticum libri XII (ἀνέκδοτον).
. τοῦ ΙΒ' αἰ. μετεφράσθησαν καὶ τοῦ ἀραβ. τὰ Γεωπονικά
. 92. Τὸ α' ἐλατινίσθη ἐμμέτρως ἐν Βασιλείᾳ 1538
εἶτα τὸ β' τὸ αὐτὸ ἔτος ἐν Βενετίᾳ, (σφ' ἄμοι)
" τὸ γ' τὸ 1547 ἐν Λουβάνῃ τῷ 1543 αἱ λατ. μεταφρ.
σ. 89. καίτοι χειρ. ὁ Raynal ἐγράφησαν ἐν παχείᾳ
σαφείᾳ ἐν τούτοις ὡρολογίοις ὑπὸ ὡροσοχὴν τῷ
τὸ ἐνδιαφέρον (ἐν σ. 103 ἔχουσι ὡρολόγιον ἀξιον
τῷ μείζονος ἐνδιαφέροντος).
σ. 98 ὁ συγγραφεὺς ὀχὶ τοῦ ὀνομ. ὄστρ φέρει τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ ὡροσιδηρᾶ τῷ ὡροσωπ. ἀνευρήκαμεν εἰς
ὀχιόλα περάσματα, ἐν οἷς καὶ εἰδικῶ ὄστρ αὐτὸς ση-
μαίνει (ἰδ. VII βιβλ. Παραλειπομένων (ἐν Βιβλίᾳ).
πλείονα περὶ τοῦ συγγραφέως ἐν σ. 97ε.

"Ιδ. τῷ Gemoll περὶ τῶν πηγῶν τῶν Γενοουησιῶν
ἐν Berliner Studien I (1883) σ. 221. τῷ τοῦ ἄρθρου
τοῦ Baumstark ἐν P. Wissowa. τῷ φαβρ. VI σ. 500.

Γεώργιος περὶ τὸ 1450 ὁ ὕπατος τελευταῖος ἀνικορό-
σωπος τῆς βυζ. εὐσχίης ἔγραψεν "ἑρμηνείαν περὶ
τῶν τοῦ σώματος μερῶν."

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γορδίας Ἀναστασίας εσω.. ἐν Ἰταλίᾳ τῷ 1711 ἐγκατεσταθη
ἐν τῇ πατρίδι του· διδασκων τὰ Ἑλληνικὰ ἀφῆκεν· ἀνεκδ..
Ὀνομασία τῶν τετραπόδων ζωυφίων, πτηνῶν, ἰχθύων, δένδρων
ὀπωρῶν τε καὶ βοτανῶν μὲ ὀνομείωρα - τοῦ ἐξ. λέξεως καὶ τοῦ αὐτοῦ
καὶ κοινοῦ ἄνκυρος (γραφη κεχεύσει Νικ. Παυροκορδ.)
Σαθ. Νεοελ. φιλ. 439.
μετεφρασε τὸν πίνακα τῶν τοῦ Ἱωποκράτους 596

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γρηγορίνης Γερ. (Κεφαλλ.) 1766–1824. ἐσπουδ. ἐν Βιεννῃ
τῆς Βερολ. ἰατρικῆς τῆς χλώσσας. ἐφημιοθη ὡς ἰατρὸς ἐν Γερμ.
Ἐαθ. Νφ. 680–2. ἰδ. τῆς Βολαν. τῆς Συγγράφεις.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δαμοκρατίς Bussemaker Fragmenta poet. εν Β-τομ. Poetae Bucolici 1851, μερ. γ.

Δελλαβέτζιμας Αγγελος (Κεφ.) γενν. 1752, σπουδ. εν Παταβ. φιλοσοφ. φυσικομαθ. κ. ιατρικήν, ενθα κ. εδιδαξε φαρμακολ. κ. φυσ. ιστορ. πολλά ιατρ. κ. " εγραψε. Σαθ. Νφ. 644

" Νικολ. σπουδαιος εν Ευρωπη συνεταξε Εγ. φαρμακοπ. (ανέκδ.) κ. περι των ιαμ. φυτων τις Κεφάλ. (ιδ. Μαζαρ.) Σαθ. Νφ. 645.

Δημήτριος ο Ιξίων Αθην.² 51 f. (συκάμινα-μόρα)

[illegible] παρ. Ορίβ. 4, 5 Τομ. 1, 180 [illegible]

Διονυσις (ιδ. ἀπροθεν) Διονύσιος εν τοις ῥιζοτομικοις εχ. εν Νικ. Θ. 520.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δονᾶς Ἰω. Χειρ. Ἰατροφ. Σαδ. Νφ. 608

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

30 Ἐμμανουὴλ ἰατρὸς ὃν ἐξυμνεῖ ὁ Χαρακάσης Lad. N. φ. 56

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐπιφανίας Ἀνδρέας Χῖος ἰατρός (Βχαστ. Χιακά Β). Ε 51

Ἐτεοκλῆς ἐν τῷ Ῥιζοτομικῷ τὸν ἔρινον φησιν εἶναι ὅμοιον ὠκίμῳ κτ. Σχ. εἰς Ν Θ. 647.

Εὔβουλος Ἀθην. 2, 526. (κάρυα).

Εὐγένιος φιλόσοφος ὁ ἐκ Πανόρμου τῆς Σικελίας ἔγραψεν ἐπίφραον εἰς τὸ φυτὸν νυμφέρον Ἰδ. Βοτ. Λεξ. ἐν λ. Νυμφερ.

Εὐδυδημος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ λαχάνων Ἀθην. 2, 587. (κολοκύντη).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ζαβίρας Γεωργ. (γενν. 1744 αποθ. 1804) ἔγραψεν
Ἰατρ. παραινέσεις (ἐκ τοῦ Οὐγγρικοῦ) 1787.
Ονομαλ. Βοτανικὴ Τετραγλωσσον "
Ἐπ. Νε φ. 540.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡλιάδης Μανασσῆς Μελενικιώης σπουδ. ἰατρ. τοῦ Παλ. τῆς Βουκνίας, διδ. φιλοσ. ἐν Βουκουρ. μελέβη τοῦ Γερμανίας τῆς ἐσπ. φυσικόμαθ. τῆς ἐφέρε τῆς τὰ χειρ. τῆς φυσ. ἐργαλεῖα. (+ 1785) Σαθ. Νιφ. 514.

Ἡλιόδωρου τοῦ Ἀθηναίου τῶν ἀποχυτικῶν ὁρος Νικόμαχον: ἡ ἀρχή (σι. 7. Γαληνοῦ περὶ ἀντιδότων II. II 445.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἠωΐλης Πελράκης ἰατρός τις μέλος τοῦ Πανεπ. Βιέννης (ἰδ. συγγρ.
(ἀρχ. 18ᵒ αἰ.)

Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος Adm. 2,526 (κάρυα).

Θεόδωρος ἰατρός (6χ λέων ἰατρός).
"εἰς ἔμφραξιν στομάχου δοθεὶ παρὰ — ἰατροῦ τῶν Μαγγάνων
Laur. 59 (olim 60) XV αἰ. φ. 342ᵛ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Επί Πτολ. Φιλαδέλφου συγχρονος τοῦ Νικάνδρου

Θεόκριτος Συρακούσιος περί τό 310–245 περίπου. ὁ πατήρ του ἐκαλεῖτο Πραξαγόρας
τοῦτον ἐμφανέστερον ποιοῦσιν ὁ Βίων καί Μόσχος, αἰχμή καί αὐτόν ὁ Βιργίλιος.

Περί τῶν ποιήσεων αὐτοῦ ἐν μέν τῇ Συνόψει α 9, 434. λέγεται Συρακούσιος· εἰσίν καί ὁ Ἀθήναιος Ζ 284α.
σχεδόν ὁ Σουίδας λέγει αὐτόν Κῶον· χωρίς ὅμως ἄλλης αὐτοῦ ἐπιμνήσεως ἐξ ὁρμωμένου ~~ἀπό τῶν~~ μετά τῶν βίου καί
ὑπάρξεως παντελῶς ἀγνοοῦμεν. ~~ἀφ'~~ μεμνήσεως δέ καί ἡ ἐπιγραφή τῶν Συρακουσίων· ἐν ταύταις ὁ ποιητής τό
ὀνόματον ἀναφαίνεται ἐν τῇ ἀναλογ. ἐγράφη ὑπό Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου (Christ. Β 61–62) ὅν καί Κῶον ποιηταίς ἐμφανῆ
ἐν τούτοις ἀπέφηνε. καί ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Πτολεμαίου καί ἐν Συρακούσαις ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ ἱερέως
Christ Β 64· ἐν ἅπασι δέ ποιήμασιν ὁ Θεοκρίτος ἐγράφη μέν καί ἄσματα ποιήματα ἐποίησε
ὅμως δέ ἡμεῖς τά βουκολικά, καί σχεδόν τῶν ἰδίων. τίνα ἐπιγράμματα καί τό ὑμνικόν ἔπος (32 ποιήματα)
σχήματος ποιμενικοῦ συρίγγος. Christ. 68. "Οἱ ἄριστοι μαρμαρίται ἴσασι τά βουκολικά "χαριέστατα
εἶναι τῶν εἰς χαρίτων ἐν τοῖς φύσεως ἀπεγεγραμμένα καί φωνογονώμενα διά τοῦ ἀηδόνος" Christ. σ. 68.
(περί τά 10 ποιήματα)
ὁ ποιητής ἔχει ἀφορμήν καί ἀνάπτυξιν ἀφθόνων ἐκ τῆς φύσεως καί τῆς ζωῆς παντοδαπῶν ἐκ παιδικῆς παρατηρήσεως ὧν
παῖδα δέ τῆς ἀρχαίας ἔχει οὐρανόν καί βουκολικά ἀγρά καί καί τά ἄλλα ποιήματα. ὅτι ἐγράφη
μεθύοντα ἄρτιον εἶναι ἀδιαμφισβητήτως καί τῆς φύσεως οὕτω καί τῆς καί ἔτους ἐρεύνης ἐπιτυχίαν
καί εὐχαρίστου καί εἰρήνης χρῆσις. καί προσοχή εἰς τούς διαλόγους ἀρχαί καί τά ἐμπεπλεγμένα
προβλήματα καί τόν διαγωνισμόν καί λεπτόν (16, 80–96) Christ 72.

Ἄμος ὁ λύκος· ἐγώ δέ Θεοκρίτος, ὁ ἐκ Συρακοσσᾶν – εἰς ἀνδρ. ποιητήν ἐμοί Συρακούσιον
ὅλος πραγματικός περιεκτικός τῆς φύσεως – Μοῦσαν δ' ὁδηγόν οὔτεν' ἐφοβούμεθα ἐπίγραμμ. XIV (XXII)

Περὶ Βοτανῶν

Ἰδ. H. F. Meier Geschichte der Botanik vol II (p. 145) περὶ τῶν Κ[illegible]
ταντίνου τοῦ Παμφίλου σ. 137 145.

Διοσκορίδης Βοτανικός (Ἰδὲ Krumbacher) περὶ ὕλης ἰατρικῆς

Γαλήνου Περὶ κράσεως καὶ δυνάμεως τῶν ἀπλῶν φαρμάκων.

Τὰ δημώδη ὀνόματα τῶν φυτῶν ὑπὸ Χ. ἐκδιδόμενα ὑπὸ
Μηλιαράκη ἐν ἐπετηρίδι τοῦ Παν. 1907-1908

Flora Graeca τοῦ Sibthorp συγγραφεῖ ἐπιτοπίως τὸ 1793-1795
καὶ ἐκδοθεῖ μετὰ δαπάνου ὑπὸ Smith καὶ Lindley περιέχει
906 φυτικὰ εγχρώμους. (περιέχει καὶ τὸν Ἄθω τὸ φυτ.)

Ἡ χλωρὶς τοῦ Παρνασσοῦ ὑπὸ Χελδράιχ ἐν Παρν. Τ. ΙΓ. (1890)
173-92 254-64 ~~[illegible]~~ καταλογὸς 417 φυτῶν τοῦ Παρνασσοῦ μετὰ εἰσαγωγῆς.

[illegible] φαρμάκα [illegible] Διοσκορ[illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Στουρίδης.

Εὐδ. 1. 1. Αὐτὸς τὸ ὑμήριομα τῆ ἀ τοίλης ἀπορῆς τινα
ἀ τουτὶ τὰ ταφαῖον μιμίσθεται, ἀδὲ δὲ τῆ τὸ
ουρίσθες.

ζαχαροδοχεῖα
ξυμπῖ τὰ ταφαῖα τοῦ τοιμένος.

Εὐδ. 1, 24. αἶψα δέ τοι δυοῖν διδυμάοιον ἐς ὥρας ἀμίξαι,
ἀ δυ' ὥριφιν ἐρίφω ὀρταμίξαι ἐν δυὸ τόμα,
τῆ βαδὺ τιοσύβιον πεπιμένον ἀδὲ πικρὸ (=παρὸ, παροφθῆ)
ἀμφῶν τεσσυχες, ἔτε γλυφάνοιο φυτόδδον.
τὸν μὲν ὥρι χείρη φαρύσαι ὑγρὸ δὲ τιοσσῦ
τιοσσός, ἐχχρύσου πεπιομένης· ἀδὲ δι παρ' αὐτὸ
παριοῦ ἐμῆς εἰρῆσαι ἀραρομένα προτόσσι.

Διὰ τοῦ ὄνατος τοῦ Δαίρνιδη ἀποδιωρίσης ὅρας ἡ εὖον γλυκὺ τὰ
ντὰ τὰ ὀνολυπιδῶν: Εὐδ. 21, 119.

Νῦ "Ἰα μὲν φορίσαι βάτοι, φορίσατε δ' ἄμανδαι,
ἀ δὲ γὰ τάρμισσος ἐὼ ἀρμιώδιοι τομιάσαι.
ὡς ἔμε δ' ἐνάμμα γένοιτο, τῆ ἀ πίλυς ὄχνας ἐπείναι.
Δαίρνις εἰσὶ ἀνάσσειν.

Η Σίρια τὰ δημόσια τὰ ταλαραθῆ τοῦ ἐρύμενόν τῆ ἀθηφίν ἄμμε
Εὐδ. 2. Ὑσσομαίης φυτὸν ἔσκε ταρ' Ἀρκάσι, τῷ δ' ἐπὶ πάσαι
τῆ ὠδῖσι μαίνοναι ἀν' ὥρια τῆ δυαὶ ἴωσοι
ἀς Δαίρνιν ἴδοιμι. . (ὁ Κορυάλας τοῦ Λάκωνα ποιμένα
Περσοι. ἀγρῖ φιλὸν ἐοῦ φίλον. Θεόπ. Εὐδ. 5. 31. ἄδιον ἀοῖ
ἐδὲ ὑπνώδη ἐοῦ πότινον τῆ τάχιστα ταῦλα παδίζας
ὑγρὸν ὕδωρ τουτῖ παραχεῦσαι· ὠδὲ σωρεύειν
ἰσσία χὰ σύβας, τῆ ἀμφὶς ὠδὲ χαμεύνη. (=συχνόλαλα σαμφίρει ἡ σύβαδα = ποίημα σοβαρόν
τουτῖ δρύες, ὠδὲ πεπτίρις [ἀπὸ βοτανῆ! τῆ Εὐδ 9, 9.
5. 45. . . . . .
ἐδὲ παρὸ βομβεῦντε τοῦ ὀμάντοον ῥέζοσαι
ὠνὸ' ὕδατος ὑγρῷ πρᾶναι δύο· τοὶ δ' εἰσὶ δένδρε
ὄρνιδες χαμαιτῦπι· τῆ ἀ σπιὰ οὐδὲ ὄρεία
πᾶ ταρὰ τὶν· βάλλει δὲ τῆ ἀ τοίλυς ὑγρὸ δὲ τεύτως.
5. 55. . . . αἰσσάν τοτέρι ὠδὲ ταλτοεῖς
τῆ χάκων' ἀνδρῶσαι· νόσοισοῖ ἀι δι χρυσαῖς
δέρματα τὰν παρὰ τὸν μαχαιρώδεα τιθράκης ἀρνεῖαι.
τῆ σκυμρίννοσι τοῖς ἐρυμενίτῃ ἴμεν.
Κορυάλας: 5. 92. Αἰ δὲ σὺ θέλεις ἔσκε τεννόσβαρος σοὶ ἀπεμένα
ταρ' ῥόδα, τὸν ἄνδρα· τὰ δ' αἰρασταῖοι πεφύκει
Λακών Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀπίοις ὁμορμαρίδες· αἰ μὲν ἔχοντες
ἀμφὶ ἀπὸ ταρθένιο δομάριον, αἰ δὲ μεμιχραί
ἔρεσσον τῆ περὶ λιβ φορβεῖ κιαδὸν τοῦ τοιμένι λᾶ·
Κορ. 5. 128. Ταὶ μὲν ἔραι τιλιοῦσιν τῆ αἶγας αἶγας ἔδοντι,
τῆ οχίνοι τοαλίοντες τῆ ἐν τομαροῖσι μυχοῖσι.
Λακ. 5. 130. Ταῖσι δ' ἐμαῖς ἀϊσσοι ταρισσύμεν ἀ μεμίλικα
φερβοῦσα, τῶ γὰρ δὲ τῆ ἰύροδα πίοδα τοαυδεῖ·

Κορυάλας αἰσχρὸς Λακὼν τοιμένας περὶ τοῦ τοιμένος ἐρίζοντες

περίφραξη τὸν τόπον ἔνθα ἐτράφη τὰ θαλύσια τῷ Κυδ.

Εὐδ. 7, 7. ... Βυτίρηαι (σημὶ δὲ λιμένα), ὅτι ἐν ὁδοῖς ἄνυσι πρᾶναι
τῷ μητροπολίμνης πίφαγον· καὶ δι' ὑπὲρ αὐλὰς
αἰγείροι ὀλυσσάνες ἐϊόνιον ἄρος ἴφανον,
κυρτοῖσι πλάγιοι καμπυλίαις κομόωσαι.

Τὸν δὲ λόφον ἐν ᾧ ἡ Δαναΐδαινα τὰ ἐγίνετο ὧδε περιγράφει +

Εὐδ. 7, 66. Τὰ σπιθὰς τοῦτ' ἐστὶ θεσπεσίνα ἔστ' εἰσὶ θάλαν
νεῦρα τ' ἀσφοδέλῳ τε σοφῷ γράμπτω τε σχίνῳ.

132. ἔν τε θαδρίαι
ἀδρίας σχοινοῖο καμεντίον εἰλίνδησεν
ἔν τε νεμεάτοιοι γεγαδρὸς ὀναρίζηαι·
τῷ καὶ δ' ἀμὶν ὕπνῳδι κατὰ πρᾶλος ὀνίσσατο
135 αἰγείροι ὀλυσσάνες· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
Νύμφαι ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζε
τοὶ δ' ὑπὸ σκιεραῖς ὀρεσσαμένοιν αὐδάσσουσις
τέττιγες λιγυρῆνες ἔχον φόνον· ἀ δὲ μεσημὶ
κηλόθεν ἐν ποιεννῆσι βαθὺν πρύλισεν ἀνάυδες
140 ἄκριδον κορυδοὶ τε ἀκανθίδες, ἔντεσι δύμᾳ,
ὠολῶτοξουδαί περὶ ὠίδασιν ἀμφιμέλουσαι.
πάντ' ὦδεν δέρεος μάλα ὠίονος, ὦδε δ' ὀπώρας
ὄχνας μὲν κατὰ σκοπιάς, ἀερὶ δ' ἠερόεσσα δὲ μάλα
δενδρέων ἀμὶν ἐπιζάνδελο· τοὶ δ' ἐπέχυντο
145 ὄρεσσιν βραδυζόοισι καταβρίθοντες ὄφελ
πεδάσνες δ' ὠίδεν ἀοσζύλο κρᾶλος ἀμέρδε·
Νύμφαι Καστᾱλίδες Παρνάσσιαι αἴθος ἔχουσαι
ἦρα τέ σφα τοιόνδε φόβῳ κατὰ δαίνυσι θυμῷ
κρᾶλον' Ἀραιθῇ τέρμα τοτάσαλο χείρας

ὁ Κόσμος δέχεται τὰ προσευχῶν τῶν Γαλατῶν.

Εὐδ. 11, 44. Ἐνὶ δάφνας τινὲς, ἐνὶ ῥάδιναι κυπάρισσοι
τοῦ ῥίγας πεδοῦ, ἔσθ' ἁμισγος ἀ γυμνόκαρφος,
ἔσθε ψυχρὸν ὕδωρ, τό σφι ἀ σκιόεις δρυμὸς Αὔτνα
χιονίῃ τε κόνις σφίσιν ἀμβρόσιον σκεδάννυ.

+. Ἐν τῷ Εὐδ. 13. περιγράφει καὶ κατὰ τοὺς ὕμνους τὸν ἐρῶντα
Δαμοίταν· ἀπογράφεται τοὺς αὐτοὺς ἑξηκοντούτους μέχρι τῆς Θεσπρωτικῆς
τὴν Πασιφονεΐδα τοῦ τὴν κιθάριν τὴν Κίον, ἣν δαπανᾷ κατὰ τοὺς ὕμνους

27. ἄκρον δ' ἄρμον ἔδεκτο Πασιφονείδης, ἔνθα Κιανὰς (=Κίον)
αἰόλαμας εὐδίνοντι βοὸς ἰρίβοντις ἀρούρᾳ.
ἐκβαίνεις δ' ἐνὶ δίνᾳ κατὰ μυρὰ δαῖδα θοινοῖο
δειελινὴ, κοσμοῖ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναι.
δαμοὶ γὰρ σφιν ἔκειτο, μεγὰ σπιθαίσσουν ὄνειρον
ἔνθεν βούλευμον βαθὺν τ' ἐτάμοντο κῦδος.
37 - - - - - περὶ δὲ δρύα κοσμᾷ σοφίαις,
ζωαίσιν τε χαριδύνῃσι χωρὶς τ' ἀδιάντων
τε δαίμονα σχίνα τε ἐκτενὲς ἄρωσις·
ἔνθεν δ' ἐκ μέσου Νύμφαι χαρὶν ἀρτίζοντο.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Θεοφίλου βασιλικοῦ ὑρωτοσκαθαρίου ἢ ἀρχιατρῆ περὶ σφυγμῶν. Emmerins Anecd. gr. med. Lugd. Batav. 1840 σ. 1-77

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

42 Ἰσαάκ τοῦ Σύρου ἐκ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ περὶ τοῦ πῶς δεῖ πιεῖν τὸ βόηθημα. ἀρχ. ἀναγγέλλειν δεῖ τὸ πῶς δεῖ ποτίζειν κτλ. Λαυρ. 59 (olim 66) τοῦ XV, φ. 364 v.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ταλοφυλόσοφοι
κατά αἰῶνα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Εἰς Ῥωσίαν ἰατροί (Πυγαρινὰς ~~Ἀπ. Προκοπίου~~ Ἀνδ. Λιμένιος Παρασκευάς.

Εἰς Βλαχίαν Δημ. Παμπέρις, Κων. Καραιωάνης, Καραμάνης Δημ. Ἀσάνης Σπυρ.

Εἰς Τουρκίαν Κων. Καλογερᾶς ἰατροφιλ. ἰατρὸς τοῦ Σελίμ (+ 1821)

Κηρυκὰς Χαιρέτης τοῦ Μαχμοὺτ

Πάντες οὗτοι οἱ ἰατροὶ ἐσπούδασαν 90% ἐν Πατάβιῳ οἱ δὲ λοιποὶ ἐν τοῖς πανεπιστ. τῆς Ἰταλίας, ἐν Γερμανίᾳ, Βιέννῃ τε ἀνὰ 1 ἢ 2 ἐν Γαλλίᾳ τε Ἀγγλίᾳ ἐκτελάμενος κατάλογος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Παδόβης μέχρι τοῦ 1841

Περὶ τοὺς 200 δὲ μνημονευόμενοι φιόνον κατ' ὄνομα ὅλοι ~~σχεδὸν ὁ~~ τοῦ ἐν Πατάβιῳ σχεδὸν ὅλοι γυμνασὶ καθηγηταί τε μαθητευσάντες (πόσοι ἐκ τούτων ἰατροί τε ἰατροφιλόσοφοι)

Σαθ. Νεολ. φ. σ. 416-421

Γούδας ἰατροφιλόσοφος τε Πύργης τελευταῖοι

Ἐν ὀλίγῳ ἰαλροί, ἄνοιξε τὴν σ. 574 τοῦ Σαββᾶ. (Ἰδὲ ἰαλροφιλόσοφοι
16 αἰῶν 11 ΙΗ. αι 59
17 " 16 18 " 13 Οἱ ~~σαββαϊκοί~~ Ἰαλροφιλόσοφοι.

16 αἰών! Δανφουρλάνης (Δανφρουσύ, ἐξ ὁλοκλήρου, ἰαλρ. φιλοσ. ἐξαιρε-
τικοῦμεν. ἐξ ὧν ἐπιβεβαιοῦται μερικῶς τὸ ἀφορ. ἰάσ.) 2. Ἰω. Κορεσσιὸς χίγ.
13. Ἀνθ. Καμπούρογλους. 4 Καΐσαρ Δαμιγὴς
7 Γεώργιος Κορεσσιὸς. Χωρὶς Κουτλουμούσιος Νικολ. Βούλγαρις. Ἰ. Κορομηλᾶς
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος (παλάβ.) Μελέτιος Ἰωαν. (ὁ Ἀθηνῶν)
8 Γοβδὸς Ἀν. Δημ. Προκοπίου ὁ Παμπούκης, Ἀνδ. Λιακόπουλος, Μιχ. Περδικάρης
Κοραὴς Ἀνθ. Νικολάου Γεωργ. Μιχ-Δημάδης Ἀργυρὴς Εὐθυμ.
Ἡλιάδης Μανασσῆς - Ἰω. Ῥῆγας Μανὴς. Ῥῆγας Ἰωάννης Μανδακᾶς ὁ
Πολυχρονιὸς ὁ Θρᾷξ. Καραϊσκάκης Κων., Καραϊσκάκης Δημ.
Καλογερᾶς Ἀνδρέας ὁ Χιώτ. Ῥαλλ(ης), Ῥαφτοπούλου Μπόσινας Ἰωαν.
Τσουκαλᾶς Ἄγγελος ὁ Ἰωάννης Καστρεάκης Πέτρ. Βουβάκης Νικ-
Καρπόζαρις Ἀνδρ. Μουχαΐρης Σλάβ. Δονᾶς Ἰω. Μιχαὴλ Κων. Δημήτ
Κουτσ

Πολλοὶ ἰατροὶ ἐν ἰδιωτείαις ἐξ ἐπαγγέλματος. (Ὀκτώβριος 21.)

Γαλροφίλοσφοι

Ιθ' αἰών. Δεξιαδετζίρα ἀγγέλα, Μαυρομμάλη Τνικ. Χαιρέλη Κοραής. Γρηγορίνη Γερ. Πυρρά Δ. Χριστοδούλη Αθαν. Οικονόμα Στεφ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἱστορία Ἰαλρικῆς

Ἡρηστέδου Α. ιαλρου. Αρχαία Γυναικοχωρία Κρωτεν. 1894 σ. 10, 244 (σπουδαῖον)

Μιχαὴλ Κων. τοῦ ἐκ Καστορίας Ἱστορία συνοπτικὴ περὶ ἀρχῆς τῆς προόδου τῆς Ἰαλρικῆς. ἐν τῷ. Διαιτητικῆς παραγγέλματα ἐκδ. β' (1819) σ. 1-78.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καθηγ[redacted]ται ἰατροφιλόσοφοι

Ἰωάνης Κωττούνιος ἰδ. Μεσ. Βιβ. Γ 486

Καῖσαρ Σαμίας ἰατροφ. καθηγ. τοῦ ἐν Φερραρᾳ Πανεπ. ἰδ. Σαθ. σ. 416 Νεωτ. Σαθ. Ν. φ. 23

Χαρβούρης Ἰωάνης ἐν Πατάβ. φυσιολ. (1795–180.

" Μαρτᾶς χυμείας. [Σαθ. 547

Πέτρος Ζωγραφᾶς Κρής ἐν Μαιεύτικῃ σ. 658 Πατ. Σαθ. 548

Βοτανικοί

Δημ. Αμμιγάλλας Χῖος ἰατρὸς καὶ ἀριστὸς βοτανικ. Σαθ. Ν. φ. 415

Ἀναστ. Γορδᾶς

Μαρ. Χαρβούρης. Σαθ. 546 " 439

Ἰατροί, νομικοί καὶ φιλόσοφοι.

Δανιὴλ φουρφάνος (Πατάβ.) Σ. Ν. φ. 190

Χριστοφ. Αθανάσης πολλ.

Ἰατρ. φιλοσ. θεολογίαν, Νομικά

Μιχ. Σιμαδᾶς (Σαθ. 463)

Ἰατρικὴ, φιλοσοφία θεολογία

Ἰω. Κουττούνιος (1630) Σ. Ν. φ. 301

Αγγ. Τσουλαλης (1750) " 579

Ἰατρικὴ φυσ. καθηγ. καὶ φιλοσ. ὁ Σωυρ. Ἀσαν.

Ἰατροί καὶ νομικοί

Ἰαν. Πυλαρινός Σ. Ν. φ. 428

Συγγραφεῖς σπουδαῖοι

Μιχ. Περδικάρης 444, Τσουλαλης Αγγ. 579

Ρ. Ἰωάνης 581-2

Πολυχρονιὰ ὁ Θρᾴξ. θεολογίαν, φιλοσοφίαν, ἰστορ. καθημ. ἰατρικὴν Σαθ. 555-6

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Σάθα ἐν Κλειοῖ 1883 ἀρ. 1146.
(πολὺ σχετικόν)

Ἰατροσόφιον συνταχθὲν καὶ ἐκλεχθὲν ἀπὸ τῶν τριῶν ἰατρῶν Ἱπποκράτους Γαλήνου καὶ Μελετίου (ἰδ. φιλητὰ πάρεργ. φύλ. Α'. ἑλληνομν. σ 442, κ 449. Σαθ. Ν. φ. 150. Τοῦτο ἐν κώδ. Vindob. Lamb. Comm. I. σ. 276:
(περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΣ' αἰῶνος)

Φιλοσοφίας καὶ ἰατρ. διδάκτορες ἐν τοῖς τῆς Ἰταλ. Πανεπιστημίοις κατὰ κυριολεξίαν καὶ οὐχὶ ὡς ἐν τῷ Ἀθήνησιν μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν οἱ τῆς Ἰατρ. ἐξέλεγον κατ' εὐφημισμὸν διδάκτορες τῆς φιλοσοφίας. ἐν τούτοις τὸ αὐτὸ ἐνιότε συνέβαινε καὶ τότε (ἐν Ἰταλίᾳ) Ἀθαν. ὁ Σκιλήρος ἐπιστάτου ἐν Πατάβῳ ἐπὶ μέτη τῆς φυσικομαθημ. ἐπιστήμας (1610-15) καὶ ἀνηγορευθὴ διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας καὶ ἰατρικῆς (Σαθ. Ν. φ. 324).

Μηλιαρακη Διδ. ρις καὶ ἰατρικῶν Περι

Διώχωμα ἰατροφιλοσόφου (νὰ περιχκηφθή) Σαθ. Νφ. σ. 657 α.
(πρβ. Γαλκνοῦ, ὅτι ἄριστα ἰατρὸς καὶ φιλόσοφος, ὅπερ συνεξεδωκε μετὰ τοῦ Νόμου τοῦ Ἱωποκρ. ὁ Κορακὴς ἐν τέλει τοῦ περὶ ἀέρων κ.)
Με προλεγ. τοῦ βιβ. τούτου πρὸς τοὺς τῆς ἰατρ. σπουδάζοντας νέους).

Ὁ Κορακὴς ὁ πρῶτος φιλόλογος ἰατρός

Αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι συνήθως ἐλέγοντο ἐλεύθεραι τέχναι"
πρβ. Βρ. Β' 139 Δημ. Γοβδελᾶ δόκτορος τῶν ἐλευθέρων τεχνῶν καὶ τῆς φιλοσοφίας, Στοιχεῖα Αλγεβρας. 1806.

Εἰκονολογία παιδικὴ ἡ ἀρίστη ἀρχὴ τοῦ βοι. σπουδῶν ἀνεκόπη ὑπὸ τοῦ Λογ. Ἑρμοῦ Βρ. Β' 16.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἰατρικὰ ἔργα ὑπὸ φιλοχόγων 45 I

Ἀγραφιώτου Νικ. "Ἑλλήνων ἰατρῶν παραιῶν τε καὶ μετὰ γενεστέρων ἰατρικῶν ἐπιτομῆ." Σαδ. Νφ. 619

Βενδόλης Γεωργ. ἔγραφεν.

Αὐνανιομοῦ ἐπιτομὴ ὑπὸ Τισσότ. Βενετία 1777 (ἰδ. Μεταφράσεις)

Νουθεσίαι εἰς τὸν λαὸν εἰς διαφύλαξιν τῆς σωματ. ὑγιείας τοῦ Τισσότ. Ενετιησ. 1780 καὶ Βεεν. 1782.

Διδασκαλία παραινετικὴ περὶ τῆς χρήσεως τῆς Λαμαλίδος παρὰ τινος εὐσεβοῦς καὶ φιλανθρώπου ἀνδρὸς καὶ ἡ κατ' αὐτὴν διατριβὴ τοῦ ἐξοχωτ. ἰατροφιλοσ. κυρίου Λουδοβίκου Καρένου. Βιέννη 1805. Βρ. Β' 134.

Condoidis Panagiota

Corcyrensis graecus.

Dissertatio medica inauguralis, de morbis aetatum, quam annuente deo ter optimo maximo ex auctoritate rectoris magnifici D. Taconis Hajonis van den Honert, S. S. Theologicae doctoris . . . . . et nobilissimae facultatis medicae decreto, pro grado doctoratus . . . exponet — Lugduni Batavorum apud Conradum Wishoff. 4ον σ. 40. (4 ἐκδ. ἀριθμ.) 1732

(Legr. 217.)

...ταλὰ τοῦ Λογ. Ἑρμ. ...ηλου Buchan Στομ. ...ου Ἰωσσοκρ. 1843

Μουστοξύδης καὶ Σχινά. Συλλογὴ ἀποσπ. ἐκνεκδ. Ἑλλ. Βενετία 1816-17 φυλ. ε' εἰς 8ο. Ἰατρ. Ἀέτιος περὶ τῶν καλὰ σώματα τῆς κοιλίας παθῶν (μετὰ σημ.) σ. 1-24. Θεοφίλου περὶ καλοσκευῶν ἀνθρώπου ἀποσπ., καὶ περὶ διαχωρημάτων (σ. 1-...

Βρ. Β' 189.

Ἑρμηνεία τῶν ἀφορισμῶν τοῦ Ἱπποκράτους
Σχόλια εἰς Γαληνόν. (Σαθ. Νφ. 521)

Νικολαΐδης Ἰω. Ἑρμηνεία περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ θερα-
πεύεται τὸ Γαλλ. πάθος ἤγουν ἡ Μαλαφρανίζα . . .
εἰς δύο μέρη. Πόνημα Ἰω. Νικολαΐδου τοῦ Πίνδου ἐν Βιέννῃ 17.

Πυροπόντος Ἀντ. (Βαροπ.) περὶ τοῦ βήχα. (Σαθ. Νφ 104
Ἰατρικὸς Βιβ. Α' Vind. gr. med. XXIII φ. 167-243 κ.ἀ.
(ἰδ. Πυροπόντος)

Σουγδουρὴς Χρῆστος Ἰωαννίης διατριβὴν ἐν Ρωσσίᾳ
τοῦ 1781 μετεφράσεν εἰς τοῦ Γαλλ. βιβλίον περὶ ποδαγ-
γίας τοιοῦτον ἐν Νίζνῃ (Σαθ. Νφ. 611)

Τομαῖος Νικόλαος (1456-1531) Ἠπειρώτης. ἐσπουδάσεν
ἐν Βενετίᾳ τῆς Ἀγωρεντίᾳ φιλοσ. τῆς φιλολογίας τῆς ἐδίδαξε 30
ἔτη ἐν Πατάβιῳ. (σπουδαῖος) De morbo Galico. De alica
farre noto, et inde alimento – de astragalo, seu significa-
tionibus variis vocis hujus. (ἰδ. Σαθ. Νφ. 94)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Vid. Cod. med. gr. VIII (Nessel) chart. ant. q. 47 330[1] – 334[2]. Τοῦ ταπεινοῦ ἰωάννου ἐπισκόπου Πρεσβριάνων συγγραφὴ περὶ οὔρων συγγεῖσα ἀπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων παλαιῶν καὶ νέων ἰατρῶν περὶ οὔρων εἰπόντων, οἷον Ἱπποκράτους τοῦ Κώου, Ποχύβου τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ, Γαληνοῦ τοῦ Περγαμηνοῦ, Μάγνου, Ὀριβασίου, Αἰτίου, Παύλου τοῦ Αἰγινίτου, Ἀλεξάνδρου Τραλλιανοῦ Θεοφίλου, Ἐλεφάνου καὶ τῶν λοιπῶν. ἰδ. περὶ τούτου Ἐμμ. Ἀλκιδ. Τομ. ΚΓ (1903) σ. 355 ἐ. ἐπιμαρτ. τοῦ ΙΒ αἰ. Πριορεννῆ

ἀρχ. Ἐπειδὴ προθέμεθα εἰπεῖν περὶ οὔρων ἰωάννου ἀρχιατροῦ Λόγος καὶ ποίημα καὶ προσίμιον συνοπτικῶς πάντων τῶν παθῶν καὶ τῶν ἀδόλων (ἴσ. ἀδήλων) τῇ δεραπείᾳ Κωδ. Παρισ. 2224. καὶ Bibl. Angelicae 17, τοῦ XIV q. ~~356~~. 1–9.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀρχόσοφος ὁ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ΙΔ' αἰ. τελευτήσας οὗτον βίον ἐξύμνησεν Θεοδ. ὁ Μετοχίτης (ἐδημοσιεύθη ὑπ. Max Treu ἐν Byz. Zeits. 8 (1899) σ. 1-31) ἐν συγγραμμάτι ἀποτελοῦντι εἶδος ἐγκυκλοπαιδείας περιεῖχε ἄλλα τε καὶ περὶ φυτῶν καὶ βοτανῶν καὶ ὁ αὐτὸς λέγει ἐν τῷ ἐμμέτρῳ προοιμίῳ τῷ δημοσιευθέντι ἐνθ' ἀνωτ. σ. 39-42 ὑπὸ τοῦ Treu: ζώων φυτῶν τε καὶ βοτανῶν σελ. 40 σι. 50.

Τοῦ ἀκτουαρίου κυροῦ ἰάννου τοῦ Ζαχαρίου ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κύριν Ἰωάνη περιέχουσα ἰατρικὰ θεωρήματα Laur. 59 (olim 60) τοῦ XV αἰ. φ. 275-290.

Ἰωάννικος Κάρλανος ἰατρόσοφιον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κάβρας ἢ Κάβουρας Ἀμπελ. ἐσωουδ. ἐν Ἰενηταλριεύ
(περὶ τὸ 1800) Σαθ. Ν.φ. 619

Καγγελάριος Ἀλεξ. ἀθηναῖος ἰατροφιλοσ. (Σαθ. Νφ. 60

Κανέλος Στεφανος.. ἐν τῷ δρασιηριωτέρῳ τῆς ὠσχυμαθεσιά-
των τοῦ "Πογιούερμοῦ" συνεργῶ. Σπουδάσας περὶ τὴν ἰατρικὴν ἐν τῷ
πανεπιστημίῳ τοῦ Βυρσβούργου Βαυαρίας ἀπεδείχθη δόκιμος ἀσκληπιάδης καὶ οὐχ
ἧττον δοκιμὸς φιλόλογος. Αἱ ἐν τῇ "Πευκοθέᾳ" τοῦ γερμανοῦ Ἴκει
(Λιψία τομ. 1-2 1827) ἐπιστολιμαῖαι διατριβαὶ περὶ τῆς νεωτέρας
ἑλλ. φιλολογίας εἶναι μεταλλεῖον συλλογίμων εἰδήσεων περὶ τῶν ἑλλήνων
ἐπυίησε δὲ καὶ τὸ δούριον (ἅμα ἐκραγείσης τῆς ἐπαναστάσεως) "τε καρ-
τερῶτε" ἐξεδίωκε καὶ "βιβλιαράκι καθ' ἐρωταποκρ. περὶ διαφόρων
ἀναγκαίων πραγμάτων" (Θερειανοῦ Ἀ. Κοραῆς Γ' 297)

Καλλίστος μοναχός

Vind. Cod. med. gr. XVIII chart. ant. φ. 64a-64b (Nessel)

"Καλλίστου ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ περὶ τῶν ἀντιδότων. ἀντίδοτος ἡ θεοδώρητος. αὕτη ὠφελεῖ πρὸς πᾶσαν κεφαλαλγίαν.

meminit hujus libri ut et trium sequenti Joannes Jacobus Frisius in biblioth. gesneriana ... Vide etiam Joannis Georgii Schenkii bibliothecam medicam litera C. pag. 186, 188-9.

φ. 64c-77a. Τοῦ αὐτοῦ Καλλίστου "ἕτεραι σκευάσιαι τροχίσκων διαφόρων: ἀρχ. τροχίσκος διὰ φυσαλίδος. σκεύο ἡμέρου

φ. 77b-89a Τοῦ αὐτοῦ: ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν ἐμπλάστρων. ἔμπλαστρος ἡ ἀνηθίνη μαλάσσουσα.

φ. 89a-94a. Τοῦ αὐτοῦ: ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν συνθέσεως τῶν ἐλαίων. Τὸ χαμαιμήλινον ἔλαιον τῆς τὸ ῥόδινον.

Καλογερᾶς Ἀνδρ. διακεκριμένος ἰατροφιλ. πολυγλώττος εὐπουδ. ἐν Ἰταλίᾳ τιέρι τὸ 1764 (Lad. N. φ. 574)

" Κωνσταντῖνος υἱὸς ἰατροφιλ. ἐν Κ/πόλει τοῦ Σουλ. Σελιμ. (+1821 Lad. N. φ. 575

Καλοσύνας Ἀντ. ἰατρὸς τῷ 1586 ἐν Τόλεδῳ ἔγραψε τὸν βίον τοῦ Χαλκοκονδ. τῆς μετεφράσε ἐν τὸ Λατ. τὸ Εὐχολόγιον Lad. N. φ. 230

Κλάδιος Ἰω. Κρής ἐν Παλαβ. σπουδ. εἰσὶ διεκάν " 237.

Κανέλος Στεφ. (1792-1823) Βυζάντιος. ἐσπουδ. ἰατρ. ἐν Γερμανίᾳ (ἔγραψε τὸ ὦ λιγυρόν Lad. N. φ. 685.

Καραίωαννης Κων. Τριπκαῖος γαθ. Βουγγάρεως, ἐσω. ἐν Νεαπ. ἰατρικῇ τῆς μελῆθεν ἐπεῖ τῆς ἐν Κ/ωσει ἀρχιατρος τοῦ Γρηγ. Γιπκα, διωργανωσε τα σχολεία ἰατρῶν ἐν Ἰωαννίνοις. (Σαθ. Ν. φ. 556-8.)

Καρατζᾶς Στεφανος ἄριστος ἰατρός Σαθ. Ν. φ. 558

Καρατζᾶς Γεωργ. (υἱός Στεφ.) ποσυγχωλος ..ιατρ. διδαυκδὲς παρ. τοῦ πατρός. (Σαθ. 558)

Καραπιάσης Δημ. Σιαλιοτεύς γεν. 1734 ἐν Αγχη - ιατρ. φιλ. τῆς γαθηματικὰ ασκηθεὶς ἐν τοῖς Νοι εἰς Σιαλίοτα ἐξηκοπεῖ τὸ ἐπάγγελμα εἶτα εἰς Βουκηρ (ἰδ. παρ' ἐμοὶ τὰ Ποιημάτια ἰατρικὰ σ. 1146 τ. τῆς ποσυφαρμάκας) τῆς περὶ φλεβοτομίας 1760 Σαθ. 5

Καστριάτης Πετρ. Κερκ. ιατροφιλ. 596 Σαθ. Ν. φ. 5

Κινικός περὶ ἰβηρίδος βοτάνης παρὰ Βεκκηνῷ Π. σ. 310. Βιβ. 1, 3. σ. 101 κυρίας Σερβ Δαμοκράτους Ἐκ τοῦ Κινικοῦ)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ἡλιανοῦ διαμόνου ἀντίδοτος ἐν Ρούφ. σ. 572 (πρὸς λιθιῶντας)

Ἰουστίνου ἱερά (ἐν. ἀντίδοτος) Dar. Not. 61. καὶ ἐν Ρούφ. 573.

Ι. Δαμασκηνοῦ (od. Laur. 158 (nunc 59. Bodl. 708) τοῦ ΙΕ' αἰ.
ἐν ἀρχῇ: Περὶ τοῦ συγγράμματος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. Δαμασκηνοῦ, τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων. Dar. Not. 59. ὅλος λέγει. On a confondu ici le Syrien Jahiah ben Serabi (Janus Damascenus, c'est-à-dire Jean de Damas), auteur des Pandectes médicales, avec saint Jean de Damas comme Paul d'Égine est transformé en saint Paul dans l'édition du Viatique de 1510 (lib. II cap. 1, fol. 17 vo. Dans les manuscrits latins, il y a simplement Paulus, et, dans les manuscrits grecs, ὁ ἰατρὸς Παῦλος. La confusion de Jahiah ben Serabi avec saint Jean de Damas se trouve aussi dans la traduction grecque des Ephodes. La confusion est même double; d'abord. ~~Mesue~~ Mésue est pris pour Jahiah ben Serabi, et ce dernier est à son tour changé en saint Jean de Damas, sous le titre ὁ μακαρίτης (ou ὁ ἐν ἁγίοις) Δαμασκηνὸς Ἰωάννης ὁ μοναχός.

Δημήτρης ὁ Λύτρος ἐν κωδ. Παρισ. 2239. τοῦ ΙΕ' αἰ. φ. 1626. Συγγράμμα
οὐ θεῶ ὁ διεθέτο ὁ ἐν ἁγίοις Ἰ. ὁ Δαμασκηνός, περὶ τῶν τενούντων φαρμάκων τε τὴν φύσιν (sic) αὐτῶν, τε τὴν ἰδιότητα, τε δύναμιν, τε μετὰ ποίων ἑτέρων εὐθὺς ὀμιγῆναι τὰ ὀξέα φάρμακα τε δριμύτατα, πρὸς τὸ ἐξαλλοῦσθαι τὴν βλάβην αὐτῶν τε τὴν δαινότητα. Τμῆμα α'. Ἴσθι ὅτι διορισμὸς τοῦ φαρμακοποιοῦ εἰσὶν ἐναντιουμένα τοῦ ἀνθρώπου φάρμακον. (Dar. Not. 73).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κεραμεύς Νικόλαος liber postum. (c. 397-98)
Ad Lambec. Comm. Supplementum Kollarii Cod. Lib. III
fo.. anno 1680 scriptus. pertinuit olim primum ad Court.
Cantacuzenum de quo jam alias dixi, deinde ad Maurocordatum Valachiae principem, tum ad Serenissimum Principem Eugenium (ἴδιος ἰδιόγραφος τοῦ ἐν λόγοις βιβλιοδέτου).
"Νικολάου Κεραμέως ἁλοφιλοσόφου τοῦ ἐν τῇ ἁγιᾷ Ἠσαΐᾳ Ἠσαΐου ἐκδόσεις ἐπιλογίου τοῦ διωρητικοῦ μέρους τῆς ἁλφικῆς.
ἀρχ. ὡδαιμὴν αἱ τέχναι φαίνεται εἶναι τῶν ὠφελίμων τοῖς ἀνθρωπίνοις βίοις ὁ δὲ περὶ Προνοίας ἐν τῷ "ἐπιτεχνημένῳ αὐθαιρέτου τῶν ψυχῶν τοῦ σαρκίνου ἁλικὰ (16') ζητῶν τραπεῖσι τῷ ἱστορικῷ ἐν τῷ τῶν αἰτῶν ἀνδρῶν" παρὰ Fabric. Tom. XL (ἐκδ. Α') σ. 778 λέγει. Νικόλαος ὁ Κεραμεὺς ἐξ Ἰωαννίνων ἁλοφιλόσοφος ἀκροατὴς τῶν ἐν Ἰταλίᾳ σοφῶν, ἀνὴρ ἐκδόσεων τῶν τε ἑλληνικῶν καὶ λατινικῶν καὶ ἰδιαιτέρων φωνῶν, τοσαυτεπιστήμων τὴν τε θύραθεν καὶ τὴν ἱερὰν θεολογίαν συγγράφων τε καὶ διαφόρα ἐκκλησιαστικὰ θεολογικά τε καὶ φιλοσοφικὰ ἀπ' ἄνευ λόγου τε καὶ ἐμφρόνων κρίσεων". quam ejus sententiam de hoc ipso etiam opusculo intelligi oportere, non dubitem affirmare; ita se ostendit aliquibus partem esse, et oratione et re ipsa contexere non erubescit; nam vel in proemio cum ἑλληνικὰ scribere instituisset, tamen ῥωμαϊκά quaedam immiscet; ut; καμὲ τὸν σὸν θεραπευτὴν. ad rem quod attinet, ea minus intellecta ex Latinis Graece facta videtur.
(cf. Lada N. pag. 322) ἀνάγνωσμα περὶ ἕξεως (Collarius. σοφίας).
Κώδιξ χάρτου 4. σελ. 174 -- : Ἐκ τῶν ἐκδόσεων τοῦ διωρητικοῦ μέρους τῆς ἁλφικῆς Νικ. Κεραμέως ἁλοφιλοσόφου τοῦ ἐν τῇ ἁγιᾷ Ἠσαΐᾳ Ἠσαΐου. Μερικὰ (cf. ~~σχολαὶ~~ ἁλφοσοφίαι; Σχόλαι ..
κωδ. 186 φ. 220 ἐν λόγοις φέρεται τὶ ἴσως σημείωσις:
"Τέλος τῆς ὑπ' αὐτὴν χειρὸς ἐν ἔτει ἀπὸ θεογονίας ἀχνδ' φευρουαρίου δεκάτῃ ε^ης. Nicolai Medici Manuscriptus anno Salutis humanae MDLIV Mense februario. ἐγράφη ἡ σαφοῦσα πυκνὴ διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἐν τῇ τῶν λατίνων εἰς τὴν ἑλληνικὴν. Nicolaus Medices filius di presviteri ghireq... (δύο δυσανάγνωστοι λέξεις). Εὑρεθὴ δ' αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς ἀρχαίοις χειρογράφοις ἀναγνώσεως ἐν κώδικι Χρυσ. 7ο καὶ ὁ τίτλος "Μερικὰ ἐκ τοῦ διωρητικοῦ μέρους" τοῦ αὐτοῦ Νικολάου σ. 174 ἀποδίδοται τὸ πινακίδιον ἐκ τῶν σοφιστῶν

Κονλουκος Ιω. Ζαιωνθιος γενν. 1723 σπουδ. εις Παταβ. ἰατρικ.
Σαθ. Ν. φ. 484

Κομνηνός Ιω. εσπουδ. εις Πατάβ. ἰατρ. κ. φιλοσοφικά εις
Βουκουρ. εδίδαξε τά φυσικομαθημ. κ. ἀρχιατρος τοῦ
Βασαράβα. ενθα απεθ. 1719

Κοραής Ἀντ. Χῖος προπάτωρ τοῦ Α. Κοραῆ ἐδιδ. ἐν Ρωμῇ
κ. περιήγθε τὴν Εὐρώπην. (Βλαστὸς Χιακά Β') Σαθ Ν.
φ. 446

Κοραής Ἀδαμ. Χιός (+γενν. 1748 ± 1833).
τῷ 1880. εξεδ. τὸ περί βερμι κ. ὑδατι . . . (ιδ. συγγραφεῖς)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κορέσιος Γεώργιος εσπούδ. ἐν Πίζῃ καὶ Πλαγ. ἔνθα καὶ ἐδίδαξε
ἀπὸ τῆς ἕδρας τῆς ἑλληνικῆς. ἐν τῇ πατρ. του Χίῳ μετηρχετο
τὸν ἰατρόν. ἀγωνιστὴς τῆς Ὀρθοδοξίας (ἀρχ. 12 αἰ). Σαθ. Ν. Φ. 247-8.

Κορέσιοι Ἰωάννης καὶ Μιχαὴλ Χῖοι ἰατροί (περὶ τὰ μεσ. τοῦ 16 αἰ.)
περὶ τοῦ α' ὁ Κρουσσίας "doctissimus Chii medicus erudite
scribit, et litteras bene pingit" (Σαθ. Ν. Φ. 201.)

Κούτρουνιος ἢ Κωττούνιος Ἰωάννης Βερροιεύς εσπουδ. ἐν τῷ
Ἑλλ. Γυμν. Ῥώμης ἰατρικῆς καὶ ἑλληνικῆς, ἣν καὶ ἐδίδαξεν
ἐκεῖ, καὶ εἰς Βονωνίαν (Πανεπ.) ἐδίδαξε τὴν φιλοσοφίαν ἐπὶ Βίτη
(ἄγαλμα του ἐν τῷ Πανεπ.) εἶτα καὶ εἰς τὸ Πανεπ. Πατάβιν (1637)
Ἴδ. Σαθ. Ν. Φ. 301 καὶ Προκόπιον Σαθ. Μεσ.
Βιβλ. Γ' 486.

Κυτόνιος Θεόδοσιος Βερροιεύς Βρ. Β' 75 σημ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κτησιφῶν ἔγραψε περὶ δένδρων (ὁ Πλούτ. περὶ ποτ. 18,11 κ 23,5 ἀναφέρει βιβ. α' κ ιγ' ἰδ. Müller Fr. hist. IV σ 375

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Λευκίου Ἀνασ. Γεωργιάδη φιλιωσουπολίου κτλ. Πυρετοῦ
σημειωτικοῦς ἢ λοιμοῦ ἀφορισμοί (παρ' ἐμοί) Παρισ. 1832

Λέων ἰατρός Anecd. gr. Emmerin, Lugd. Batav. 1840.
Leonis philosophi et medici conspectus medicinae σ. 79-211
(σύνοψις ἰατρικῆς)
"Λέοντος ἰατροῦ πιττάκιν σταλὲν ἀπὸ Θεσσαλονίκης Νικηφόρῳ Καίσαρι δεσπότῃ τῷ Μελισσηνῷ πρὸς ἰατρὸν Θεόδωρον περὶ κινάγχης νόσου καὶ πρὸς τοὺς ἰατροὺς Βερροίας τί ὀφείλουσι χάριν σωτηρίας προσάγειν αὐτῷ. Κωδ. 59 (olim 60) Λαυτ. τοῦ XV αἰ. φ. 329

Λιπίνια Ἀνδρέας ἰατροφ. τοῦ Παλαβίου ἰατρᾶ τοῦ Καντεμίρ
περιῆγθε πολλά μέρη, ἔγραψε ἰατρ. συγγραμμ. Σαδ. Ν. φ.
443-4.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

62

Μανουήλ ατραιώς. Ἰατροσόφιον τοῦ XV αἰῶνος. σ. 38
(E. Rostagno e N. Festa Indice dei codici greci La-
renziani non compresi nel catalogo del Bandin
I. Conventi soppressi 1-176 (Studi Italiani di Fi-
logia classica (τομ. Α 1893) σ. 145. Cod. 59 (AF. 2709 olim
Appendix σ. 213-18). Τὰ πλεῖσα ὡρόερχονται ἐκ τοῦ
Βυζαντινοῦ ἰατροῦ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μανουήλ φιλῆ περί φυλῶν — περί σταχυος, βότρυ περί ῥόδου καὶ ῥοιᾶς. διεξοδικὴ γραμμογικὴ περιγραφὴ ὁ υἱονεί ~~ὕμνος~~ ἐγκώμιον ~~ὡρὸς τὰς~~. διὰ τῶν τε τῶν φυσῶν ἀναίσθυξιν καὶ χρῆσιν τῶν φυλῶν τούτων — (ἄνευ τεχνικῆς σπουδαιότητος διὰ τῶν βοταν

Ἀρχέστρατος σύγχρονος τοῦ Ἀριστοτέλη Christ. B. σ. 115

Μαγιστριανὸς ~~δοκίμιον~~ "Περὶ θεραπείας χειρῶν τοῦ Μ. — δοκίμιον Cod. Vindob. Med gr. XX φ 73

Μανὲς, Ἰω. Ῥίγος. ἰατροφιλοσοφος Lad. N. φ. 528

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μανδαμάτης Θώμας Καστοριεύς, ἐσπουδ. ἰατρικὴ ἐν Γερμανίᾳ (Λειψίᾳ) ἐδάκτωρ τῆς 1758 ἰατροφιλ. ἐνάσ. διατριβή "Ὅμοια τῶν ἐπιτιθέντων ἰάματα" Λειψ. 1758 (ἐπαινῶ Εὐγ. Βουλγάρεως) Lad. N. φ. 555 (id. Εὐγ.) ἐκδόλης ποσῶν βιβλίων.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μαυροκορδάτος Ἀγγλ. γεν. 1636 ἐν Παλαιῷ ἐσσουδάρε
Ηε ἔλη τ᾽ ὀνόματος ἰατροφιλοσ. (1662) ἐγραφε. Institutiones
pneumaticae τυγ. (σαρ᾽ ἐμοί) Σαθ. Νεφ. 385.

Μαρκιανὸς ὁ Ἄθρος ἰατρὸς ἐν Ρούφ. σ. 571.

Ἀν. Μαρούζης εἶχε συγγράψει τ᾽ ὀνόματος χωρίδα Κερκύρᾳ
(†1806) αἰτία ἐπὶ τῷ ἐπιδρασει (ἐγραφε περὶ ἐσ. πυρετοῦ). Λευκωρία Πειραιῶς
1902 σ. 200

Μαρουζᾶς: πράξεις τῶν ἐποιησεν ὁ μ. τοῦ Διονυσιακά.
– πουτικὰ διὰ τοῦτον ἀφορμῆ. Ιβηρ. 217 (19ος αἰ.) φ 86 α.
Ἦσαν εἶναι ὁ ἐν Παλαιῷ σσουδάρος λογιοσοφία τ᾽ εἶλα φάντα τ᾽ ὀραματικὸν διαμε βίον Μιχ. Μαρουζος ὁ Ταρχανιώτης (Σαθ. Νφ. 77)

Μαυρομιχάλης Νικ. (ἀναγν.) γεν. 1771 σσουδ. ἐν Παλαιῷ τ᾽ Βονιτσ.
ἰατρικὴ ἐν Ἰονίοις ἐδίδαξε πάφιαθηκε. τ᾽ ἑλληνικά (Σαθ.

Μεντιράκης (Σεβ. Δαμιανάκου Χαραλαμπους. π᾽ διὰ χειρὸς Δαμιανάκη
ἐν αἰσθ Μητ. Βυζ. 1,3 σ. 112. σ. 47. ὁ φρόνιος ἱερεὺς Μιχ. τ᾽ φαρμακοπ
ἀπὸ πράκτορος, ἐγγυητὴς φόρος φορος τὴν τάξιν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

100 Μέδικος Ἰακ. ἐκ Μάϊνς ἰατρ. τῆς φυσιογ. καὶ ἀνατομίας μεθηρχετο τοὺ ἰατροὺ ἐν Παλαία (Sud. Νφ. 315 σημ. 1.

Μελέτ. ἱστορικ. Vind. cod. med. XIV φ. 129-83 (ὁ λατιν. αὐτοκαλεῖ αὐτὸν σοφὸν Β. Χριστ. Β' 420) περὶ ἐντερικῶν ὅλων ἐξηγοῦν τὰ ἐντερα τοῦ ἀνθρώπου. (πλείστα ἐκδ. Πιτρατί)

Μιχαὴλ ὁ Ἀθηνῶν (Γεωγρ.) ἰατροφιλόσοφος ἐκλεκτὸς ἐν Παλαβίῳ. ἔγραψε τὴν ἰατρικὴν Sud. Νφ. 396 Γαζῆνον

Μερκουρία. cod. Phil. MDXXXI (κατὰ Dar. Not. σ. 143). ς.
ἔγραψε περὶ σφυγμῶν ὅστε τὸ σημειωτικὸν ἐν Νεαπόλει τῷ 1812. ἐκδ. ἔτοιμα: Μερκουρίου μοναχοῦ, νῦν πρῶτον ἐκδοθεὶς ὑπὸ Κυρίλλου: il pense que c'était un moine du X ou XI siècle; son motif, c'est qu'à cette époque les couvents abondaient en médicastres, et qu'au XII siècle deux conciles, ceux de Latran et de Reims, fulminaient contre les empiétements des clercs sur les médecins. Cyrillo, d'après le nom de notre auteur, conjecture qu'il est né en Calabre; mais les raisons ne paraissent peu solides: peut-être Mercurius est-il un pseudonyme. Dar. ed. Id. Ideler II, σ. 254

Μιτίων ἐν Λιπτοπρὶ ῥητορικὸς (ἐκ. τετάρτου). Ἐκκ Ν. Ὀρ. 617.

Μιχαὴλ Χων. Κακουρινὸς ἐκκλησ. ἐν Γερμανίᾳ ἰατροφιλόσοφος ἔγραψε Διαιτ. καὶ ἱστορ. τῆς ἰατρ. καὶ φιλολογ. περὶ ὑγιεινῆς τοῦ λοιμοῦ (Sud. Νφ. 615)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ἰδ. Ἰαλρικά) Μεταφράσεις ἰαλρ. συγγραμμάτων.

Χαρβούρη Ἰω. τὰ ἔργα τοῦ Hoffmann. (Σαδ. Ν. φ. 547)

Ζαβίρας Ραφ. Ἰαλρ. παραινέσεις (ἐκ τοῦ ἀγγλ.) 1787 (Βρ. Νφ. Β' 82) (Πτολ.)

Μιχαὴλ Κ. Παρατηρήσεις μεταφρασθεῖσαι ἐκ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ Tissot ὑπὸ "ἐγχειρ. τοῦ Ἰησοῦ Διακαβάσιλη" ἐν Βιέννῃ 1785.

Μανδελείους Θωμ. μεταφράσεις συγγραμμάτων ἰατρικῶν τοῦ Tissot (Δημητρακοπ. 92)

Κοραῆ. La medecine clinique (Montp. 1787 ἐκ τοῦ Γερμ. τοῦ Selle).

" Introduction à l'étude de la nature et de la médecine Mont. an III (1795).

" Vade-mecum du medecin Montp. (ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ)

" Esquisse d'une histoire de la méd. et de la chirurgie Paris 1767 (ἐκ τοῦ αγγλ.)

Βενδότη Γ. Ὀδοιπορικοῦ ἐπιτομή, ἢτις συγγράφει τὰ διαφοροπαθῆ τῆς ἀρθρώσεως ---- (τοῦ Tissot). Ἐνετίησι 1777. Βρ. Νφ. Β' 68.

" Νοσηρότητες τοῦ χαλκοῦ ἐκ διαφόρων ἐπιτηδευμάτων ὑγιεῖς παντοφυῶν (Tissot) Ἐνετ. 1780 Τομ. 2. Βρ. Νφ. Β' 72

Σουγδούρη Χρ. Βιβλίον ἰατρικὸν περὶ ὑποδοχῆς, ὅπερ ἔβαλεν εἰς δοκιμὴν τῆς εἰς φῶς ἐξέδωκεν ὁ Γ. Ἐμπειρικὸν 1781 Βρ. Νφ. Β' 73.

Νικηφόρου Ἰω. Διδασκαλίαι ἰατρικο-χειρουργικαὶ περὶ χρόνων καὶ στρατοπεδιῶν τῆς χωρητικῆς χειρουργικῆς ἔχουσαι καὶ ἀναλυτ. εἰκονογραφιῶν, συλλεχθεῖσαι ἐκ τῆς Γερμαν. φωνῆς παρὰ τοῦ .... ἀντ. von Στερκ ... Τομ. Α' 1785. Βρ. Νφ. Β' 78.

Βλαντῆ Στ. Ὑγιεινολαρικὸν (ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ) μετὰ πλείστων ἀξιολόγων σημειωμάτων ἐρανισθέντων ἐκ τοῦ Ἱπποκράτους Γαληνοῦ καὶ Πλουτάρχου καὶ ἄλλων πεπειραμένων ἰατρῶν. Βενετ. 1820

—

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μνησίδιος ὁ Ἀθηναῖος ἰατρός ἐν τῷ περὶ ἰδιοτῶν ... Αθην. 2.57b (μυνοι) vs 2,54b (μα
57c (στρόβιλοι). 59a (πολυμυνίη) ...

Μουσᾶς ἰατρός Κωσίομ. Αετ. σ. πε! vs Meyer II 2-3.

Augustus, in der Freude über seine fast wunderbare Lebensrettung durch eine desperate Kaltwasserkur seines Freigelassenen Antonius Musa (Μουσᾶς Εη.), ertheilte sämmtlichen in Rom lebenden Aerzten, deren Zahl damals noch durch kein Gesetz beschränkt war, die Immunität von bürgerl. Lasten (πρβγ. Δ. Κασσ. 53, 13).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μουχαΐμης Σταῦρος Ἰωαννίκης ἰατροφιλ. σπουδ. ἐν Ἰταλίᾳ. συνέγραψε Ἀνειδοτάριον κατὰ τῶν δηγράτων τῶν ἰσβοτῶν ὄφεων εἰσδ. ἐν Βενετίᾳ (Sad. Nr. 602)

στορ. Ἰατρικὴ Μέθοδος

Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος (μεγεθυλὴς Ἱπποκράτη) ἀνὴρ τά τε ἄλλα ἱκανὸς πάντα τὰ τῆς τέχνης τῆς εἰς ὅσον χρὴ μεθόδου τὴν ἰατρ. τέχνην ἀσκεῖν οὐδενὸς ἐπιγνῶναι δεύτερος. οὗτος ὁ Μν. ἀπὸ τῶν πρώτων τῆς ἀνωτάτω γενῶν ἀρξάμενος ἀξιοῖ τέμνειν. αὐτὰ κατ' εἴδη τε τῆς γένη τῆς διαφορᾷ. εἶτ' αὖθις τὰ τεμνόμενα τέμνειν ὁμοίως κἀκεῖνα πάλιν ὡσαύτως, ἔστ' ἂν ἐπί τι τοιοῦτον εἶδος ἀφικώμεθα μεθ' ὃ τέμνοντες, ἄχρις οὗ τὸ τεμνόμενον εἰς ἓν τῷ ἀριθμῷ τῆς ἄτομον ἤδη τελευτήσομεν. (διαφ. διαιρέσεις. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν πρώτων τῆς ἀνωτάτω γενῶν μένουσιν ἀρκούμενοι ταῖς ἀπὸ τούτων ἐνδείξεσιν. οἱ δὲ μέχρι μὲν τινὸς ἕτεμον, οὐ μήν πρὸς γε τὸ τέλος ἐξίκοντο. πολλοὶ δὲ τῆς μοχθηρεῖς ἐχρήσαντο διαιρέσεσιν. ὅστις δὲ τῆς τὰ κατὰ φύσιν ἅπαντα τῆς τὰ παρὰ φύσιν εἰς τὴν τοιαύτην ἀνάγων μέθοδον ἐξαπάντων τούτων τῶν κοινὰ τὴν διαίρεσιν ἀνενδεῆ λαμβάνει τὴν ἔνδειξιν μόνος ἂν οὗτος ἐς ἀνθρωπίνην δύναμιν ἀναμάρτητος εἴη περὶ τὰς ἰάσεις.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Νικολίδης Ιω. ἰατροφιλ. καὶ διδάσκαλος τῆς ἰατρικῆς Βρ. Νφ.
(ἀπὸ Γραμμοστέως τῆς ἐν Μακεδονίᾳ) 1785 [Β' 78. id Μελ
ἴσως οὗτος εἶναι ὁ Ιω. Νικολαΐδης ὁ Πινδᾷ ἐκδ. τῆς "Ἑρμηνείας τῆς
Μαλαγραφάνεως (id. Ιατρ. ἔργα)

Νικολαΐδης Παναγ. Ιωαννίτης ἐσπουδ. ἰατρικὴ ἐν Βιέννῃ
καὶ "ἀγγ." ἐξεδ. Antylli veteris chirurgi τὰ χειρόνα"
Ἀδ. 1799. ἀγγ. εἶναι τοῦ Sprengel (Ιστορ. Βοτ. 1832 Β' σ 127,
Σαθ. Νφ. 618

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Νόννος Θεοφάνης 43 Ν

Theophanis Nonni Epitome de curatione morborum gr. et lo
J. O. Steph. Bernard Tom - I - II 1794-95.

παῖδοι ὠφιμερὴς ἡφεζομεν ὑάλαις ὁ ἐνδοθι ἐν δούλοις δὲ εἰσέλυχε
ἡ ἐπὶ αὐτοκατάδλαστον ὦδ' ἐμερεν. ὡσαύτως τὸ ὀρθὸν τεθνοιν ἐπίσωσμ
αὐδεν ἐναι ὡχυσιάλαι ἡ παρίσωσις. Πρόοιμον.

Τὰς ὡροσταχθείσας πολυμίας παρά τινι τῶν δεόντως ἐν ἄστει
πολυμαθῶν, περί τινι ἰδιῶ ἰατρικῷ θεωρημάτων συναγωγὴν ἐποιησάμην
κατὰ τὸ δυνατὸν διὰ συντομίας ὅρου τε καὶ τῆς τάξεως οὕτως ἐπὶ ἰατρικὴν εὐχρη-
στὸν, μηδὲ κατὰ δύναμιν τῶν ἀναγκαίων ἐπιτρορὴ, ἐναδολογίαν
τῶν παθημάτων, φρόνιμον μὲν ἐκ τῶν ἐκείνων τοὺτων ἐπιτροπῶν ἀφε-
λεῖν, πλείονα δὲ ἐκ τῶν σημειώσεων, ἐκ τῶν ῥᾳδίως γνωσθήσονται, εἰδ' ἔχης τὴν θεραπείαν,
ἐπ' αὐτὰ κατὰ τάχιστα θεραπεύσομεν ὡφέλιμον ἀπὸ πειρᾶσθαι ἀρξάμε-
νοι διὰ τὸ εὐτὸς ἐφρονεῖν τὸ ἱερὸν ἐν ἀγίοις ψυχῆς. κεφ. α.
Περὶ ῥεούσων φλεγῶν.

~~Νόννος Θεοφάνης~~ (~~id Κεφαλ~~).

Ἔγραψε τὴν συναγωγὴν μετὰ ἰσχυρᾶς ἐπιμελείας, ἀν-
δρὸς ἰατροῦ ἐν τῇ ἐν Αἰγύπτῳ πόλει φαίνεται. οὐδαμοῦ ἀναφέρει
τὰς πηγὰς, ἐξ ὧν ἤντλησεν. Μᾶλλον δὲ συνέλεξεν ἀπὸ τὸ αὐτὸ
τὰς καινοτάτης χρόνους θεραπείας, καὶ μετὰ ὀρθῶν διαίρε-
σιν ἐφιλοτέχνησε τὴν νόσον (ἄνευ θεωρίας γενός) ἐπειτα ἀπαγ-
γέλλει τὰ φαρμακὰ μετὰ ποσοῦ ἐνίοτε τρόπους, ἔνθα
φαίνεται ὁ ἐπιτηδεῖος ἄκμων ἔρανος.

Τὸ ὅλον ἔργον διαιρεῖται εἰς 7 βιβλία σύνταγμα 1ον περὶ τῶν
νόσων τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν κατ' αὐτὴν. 2ον περὶ τῶν νόσων τῶν
ὀφθαλμῶν, στόματος, βηχὸς, πλευρόνης, φθίσεως. 4ον περὶ τῶν
τῆς καρδίας συμπτώσεων, νεφρῶν, τῆς τῶν οὐροφόρων. 5ον περὶ
διαφόρων παθῶν, ἰσχιάδος, ποδάγρας, ῥευματισμῶν, χειρόγρας, πο-
δάγρας ἐνδρώσεως, καρκίνου κτλ. 6ον περὶ τῶν ἐδρῶν
καὶ διαφόρων ἐνοχλητικῶν ἐπιφορῶν. 7 περὶ γεν. παθῶν
(Δέον νὰ διεξέλθῃς τὰς σημειώσεις τῆς πλαγιογρ[illegible])

Νικολαΐδης Σλεφ. ἐσωσυδ. ἐν Εὐρωίων ἔγραψε περὶ τῆς ἰωποτιράλης τεχνῆς (+1792) Σαθ. Ν. φ. 527.

Νικομήδης.

Nicomedes iatrosophistae Lexicon ex codice Regio 2147 laudat Cangius. (Fabric. bibl. VI, σ. 634 (Harles) ἐν δὲ σημ. 241 ὅ Ha χέγει: Omitto glossas Nicolai Myrepsi qui saeculo decimo tertio scripsit et Nicomedis iatrosophistae Lexicon (παραπέμπει δὲ καὶ εἰδικά μεθ' ὅσα ἀνωτέρω χέγει περὶ ὀνομασίας φαρμάκων).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Οἰκονόμος Στεφ. (αδελ. Τοδμεγ. Οἰκ.) (1786-1831).
εσπουδ. εν Βιεννῇ ιατρικῇ μετῆλθε τοῦ ἰατρὸν εν Σμυρν
τις εδιδαξε φυσ. τις χυμίαν (Σαδ. Νφ. 717-8.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Παμφιλος

ἰδ. Σουΐδαν τε Γεωπονικά: πρὸς ψύλλας ἐν ἰδοΐκῳ.

Παλαιολόγος Ἑβραῖος ἐν Ἰβηρ. 217 (15' αἰ.) φ. 60ᵃ
Διὰ μαργάρων εἰ ἐποίησεν ὁ Ε. Π.

Παπαγεωργίου Μιχ. ἤκουσεν ἰατρικὴν ἐν Βιέννῃ Σαθ. Νεφ. 525

Παπάζαι Γεωργίου τε Πανλυλέων Χποι ἰατροί (Βλαστοῦ Χιακά Β' 415)

Παρασκευᾶς Δαμιανὸς Σινωπεύς. ἐσπουδ. ἐς Γερμανίαν διωρισθὴ ἰατρὸς τοῦ μεγ. Πέτρου (ἰδ. ἰατρ. ἔργα) Σαθ. Ν. φ. 464

Παύλου γενικοῦ περὶ ἥπατος Ἑλλ. 59 (olim 60) τοῦ XV αἰ. φ. 341

Πεπάνος Δημ. Χίος, (μεσ. τοῦ 12' αἰ.) ἐσπουδ. ἐν τῷ Ρωμ. ἐξ. Γυμν. τε ἐδίδαξε τὰ Ἑλληνικά. δεῖ ἠτόξενος τοῦ ἰατρικοῦ, ἔγραψε κατὰ τῶν διαπωτῶν τοῦ τοῦ Γαληνοῦ μεθόδου ~~τε ὑπομνήμα~~ ~~ἐς Ἱπποκρατ.~~ Σαθ. Ν. φ. 324.

Παρθένιος ἄβρυνά σπιν ... αμινα, ἃ καλοῦσιν ἔνιοι μώρα Αθην. 2,51 f.

Παπάζογλους Οινασ. ἐν Μεσολ. τε Κ/πόλει (Σαθ. Νφ. 575)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Περδικάρης Μιχ. ἐκ Μονεμβ. ἐσπουδ. Παλαβ. ἰατρ. καὶ φιλοσοφίαν ἔγραψεν ἐγχειρίδα περὶ ἰατρικῆς, Συνοψίν τῆς ἰατρ. θεωρίας καὶ Χυμικὴν τῆς φαρμακοποιΐας (ἀτυπ. φράσει) Σαθ. Ν.Φ. 444.
ἐκ τοῦ μετὰ Χρυσουλῆς καὶ Μανολαίνης Περδικαρη γάμου Παντελῆς καὶ Αναστασίας ἀμφοτέροι ἰατροὶ χρηματίσαν αὐτ. 445.

Πετριτόσωστος Δημ. (Λευκ.) 1764-1833. διδάκτωρ ἰατρικῆς ἐν Παλαβ. (1786) ἐξήσκει τὸν ἰατρὸν ἐν Λευκ. (ἰδ. βιογρ. ἐν Παυδ. αρ. 309-10).

Πιέρρος Μιχαὴλ Κερκυραῖος (ἰδ. Βοτανικοί,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πολυχρόνιος ὁ Θράξ ἐσπουδ. εἰς Γαστοῦ θεολ. καὶ φιλο-
φίαν καὶ ἱστορίαν ἐν Λειψ. ἰατρ. καὶ φιλοσ. καὶ μαθημ.
Περὶ δυνάμεως καὶ κινναβάρεως, Περὶ καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐπιδημ-
νόσου (Λειψ. 1778). Lad. IV. p. 555-6.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τροκοπίου Δημ. Μοσχοποχίτης ὁ Πάμπερις, γραμματεύς
τοῦ Ν. Μαυροκορδ. ὑφ' οὗ ἐστάλη εἰς Πατάβιον τῆς ἐσπουν-
ιατρικῆς, ἐγένετο διδάσκ. τοῦ Κων. Μαυροκ. τῆς ἰατρός.
Σαθ. Ν. φ. 443.

Πόγχητος γεράνειος Ὀρειβ. Ἐν. 3, 13, 7.5, 100, 12. Ἡ διὰ χινοσπέρμου
ἐκ τοῦ Π. 15, 7.5. 103.4. Π. ἡ διὰ περιστερεῶνος 16 7.5, 103, 21.

Πυχαρινός Ἰαν. : νομικὰ τῆς ἰατρᾶς (Πατάβ.) περιῆλθε
τῆς Εὐρώπης τῆς ἐγένετο ἀρχιατρὸς τοῦ Μεγ. Πέτρου εἶτα
τοῦ ἡγεμ. τῆς Σερβίας. κατέστησε φίλα τοῦ Χίου Τιμόνη
τῆς κατὰ τῆς εὐλογίας τοῦ 1715 (ἰδ. συγγραμμ. Σαθ. Ν. φ. 430.
δημοσιευθ. λατιν. πραγματεῖαι περὶ ἐγκεντρισμοῦ τὸ 1715

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πυρόεντος ἀντώνια L, 134, 131, 132 ἐξηγορ. L, 130
ἐξηγορεν. σ. 193 Αρχιρροσκόμια ἤτοι
πυρσευτήριον τοῦ νέου ἀρχιατροῦ ἰατρικῆς βιβλίον Α' αρχ. ἐδόθη
καὶ διὰ βραχέων πάνυ ἐκφωνηθήναι. cod Vind. Med. gr. XXII
Chart. antiquus φ. 167-243. καὶ XXVII chart. recentior antiqua
φ. 104ᵛ-106 "Ἐξηγητὶς τοῦ πυροσκόπου περὶ τῶν σταδίων
τῶν διαφθορῶν ἐπὶ τοῖς χαίρας καὶ τοῖς ἡμιτέρας
ἡμέρας. Τὸ αὐτὸ ἔχουσι καὶ φ. 106ᵛ-116 Ἑρμηνεία εἰς τὸν
Πυροσκόπιον καὶ εἰς τὴν ἀνατομίαν ἴδε Fabr. Bibl XII de
medicis gr. σ 636-39. (Sambecius).
Τοῦ πυροσκοπίου κ.τ.λ. ἐν cod. Vind. Med. 217. ~~φ. 106~~
Πυροσκοπίου τοῦ ἀρχιατροῦ ἰατρικῆς βιβλίον Α' αρχ.
ἐδόθη διὰ βραχέων πάνυ ἐκφωνηθήναι (Vind. Cod.
med. gr. ~~XXIII~~ φ. ~~106-116~~² · φ. 167-243.
παρβ. φαβρ. XII de med. gr. σ. 636-639.
" Εἰς Κορώνην, διατριβῆς, ἡ φαίνεται, ἐπαιδεύθη ἐν Ἰταλίᾳ. εἶτα δὲ μοναχὸς γενόμενος ἀφίκετο εἰς Ἄθω (1494) ἐνθ' ἐκ διδασκάλου τινὸς τοῦ Βατοπεδίου" ἔγραψε περὶ τοῦ βήχα-
τος ἐξέδωκε δὲ ἐπιτόμιον. Sad. N. φ. 104.
Συναφαὶ πυρσεῖς ἐν Ιδιπρ. 217. καὶ Vind. cod med.
gr. XXVII φ. 116² ἑρμηνεία εἰς τὴν ἀνατομίαν".

Πύρρος βίον. 1774-1853. ἐπαινεῖ. ἰατρ. καὶ φιλοσοφ. ἐν
Παβίᾳ (1813) ἐπιστήμης ἐν Εὐρώπῃ ἐν Ἑλλάδι ἐξή-
σκησε τὸ ἐπάγγελμα ἐν Ἄθῃ. ἐδίδαξε ἰατρικήν. (Sad. Νεφ. 10.
(ἰδ. Βοτ. Συγγ. φαρμακ.)
καὶ φαρμακ.

Ἐπὶ τοῦ Πύρρου τ' Βοτανικὴν δεκὰ
ἔτεσιν τοὺς ὡρίους ἐπιμελοῦμαι

Μετὰ τὴν ἄγωσιν ἡ φιλοσοφία (τὸ ἐπάγγελμα) δὲν εἶχε χρόνον ἐπίσης, ἀλλ' οἱ ἔλληνες ἐξ ἐπιπέδου ἐθαύμαζον χρόνος τὴν ἐπιστήμη αὐτὴν, ἐπειδὴ αὐτὴ χρόνος ἐπιτελοῦσι τὸ ἐπάγγελμα, ἡ οὐδὲν ἀνεφάνησαν οἱ ἰατροφιλόσοφοι, ὡς ἐπιφαίνεται ὁ Πύρρος

Μετὰ τὴν ἄγωσιν ἡ φαρμακευτικὴ (ὅπως ἡ ζωὴ ἄγει ἐπιστήμας) ἐπροφο-
δοτεῖτο ἐν τῇ Ἑλλάδι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ραβῆς Δημ. ἰατροφιλ. τῆς γλωσσοραθής ἐν Κ/ωσ/ῃ ἰατρὸς τοῦ ἀρχιναυάρχου (Σαθ. Νφ. 574) σωσυδ. ἐν Εὐρ. 613.

Ραβιτιόλοιτας Κων. ἰατροφιλ. ἐκ Μεσσ. τῆς Αἰτωλ. (1790-813 [illegible])

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Pifos id. Marés

Pifa Iw. Bufárcia ες Εὐρ. ἰατροφιλοσοφ. "ανθρωπου ες τη ἰατρ. ἐμπειριαν ουδενα δευτερα" (χαιρετη)
Lad. N. φ. 543.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Σαβογιανος Ιακ. Ναυπλιεύς. (1586) αἰσεφοίτησε τοῦ Πατάβιου εἰς τὰ δημ. ἐξέτασις διαφρεσίας Σαθ. Ν. Φ. 237

Σαμκελάριος Γ. ἐκ Κοζάνης ἰατροῦ ποιηγίατα Βιεννη 1817.

Σαντορῖνος Ιω. Δομήνικος, ἔγραψε περὶ πυρετῶν ἐν Βεν. 1745 - ἐδιδασκετο ἐν Βλαχιᾷ (ἰδ. Θεοδ. Αθαν. Περὶ τῶν Ελ. Σχ. 52)

Ἐγούτα Ἀδελφοί: ἐκ ἐκ τούτου Χίου, ὑπεραστίσθη ἐν Πατάβιῳ ὅταν ἔχαβε τὸν Στεφανον τοῦ ἰατροῦ 300 θεός (Βλαστὸς Μαυρ. Β)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Σερβιλίου Δαμακράτους τὰ λείψανα (ἐμφίετρος ἐξ ἰατρ. βιβλίων συνταγαί) Βυζ. 1, 3 σ. 9:
κυρίως μάλαγματα τῆς ἐμπλάστρης. (ἰδ. Δαμακράτης)

Σιδέρης Παῦλος (μεσ. τοῦ ΙΗ' αἰ) ἐξηκόκει ἐν Κ/πόλει τὸν ἰατρόν
(Σαθ. Νφ. 574)

Σμιαδᾶς Γεώ γ. σπουδάσας ἰατρικὴν ἀπεδ. πρόσοια ἐν Μο
Μιχαὴλ ἐν Ἀμστελοδάμῳ, Σαθ. Ν. φ. 46
ἐδίδαξεν ἐν τῇ Ἀκαδ. τοῦ Μόσχας (α'. τῆς Νομικῆς. Σαθ.
ἰδ. Μαζαρακή σ. 154, 631, 650.

Σμιχηρός Αθαν. (μεσ. τοῦ ΙΖ' αἰ) Κρής ἐν Πατάβ. ἐκπρυχθ
διδάκτωρ τοῦ φιλοσ. τῆς ἰατρικῆς (1615), ἔγραψε ὑπορ
τοῦ Ἱπποκρ. Σαθ. Ν. φ. 325.

Σμυλίτζης Στρατῆς Χῖος περίφημος ἰατρός (ἐθεραπεύσε τὸν
Σουλτάνον ΙΗ' αἰ) Δαπ. Σαθ. Μεσ. Βιβ. Γ. 123

Σμουλιδᾶς Νικ. (ἄρχων) Βρ. Νφ. Β' 68. (τῷ 1777)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Σοφιανός Νικολαός μετήρχετο ἐν Ἰσπανίᾳ τὸν ἰατρόν
Σαθ. Ν. Φ. 228

Στεφάνης ἀρχίατρος Laur. 59 (olim 60) τοῦ XV ἑκατονταῖτο
Θεσσαλονίκης ὠφρά — τῶν Μαγγάνων φ. 343

Πανδ. Λαύρας ω 63 (Αἰτίν κινόμης) εἰ τέλει
φ. 543 δηλοῦται ὅτι ἐγράφησαν ὑπὸ Νικολάου
ἰατροῦ τοῦ Σερογγυλοῦ εἰ ἔτει ϛπμη (1440) ινδ. γ.
Γεωγ. Παλ. Α'. 430.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Σοφοκλ.

Ἀντιγ. 1126: οἱ δ' ὑπὲρ διφόρου πέτρας σίγροϊ ὄμματι — χιονώδη, ἵνθα κυρτώπεα νύμφαι στείχουσι Βακχίδες, κατοχίαις πλανᾶται· — ἡ δὲ Νυσαίαν ὄρος — ἱερὸν πέτρης (= ὑπὸ σοφῶν) ὄχθαι χλοερὰ τ' ἄμπελος ἰσόμοιρος, — ἀμβρότων ἰόπλων — ἀναβόλιον θ. βοᾶς — ἰὼ ἰὼ σεμνὸν ἄγιος. — 1136.

Οἰδ. ἐπὶ Κολωνῷ. 668–706.

Εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώρας — ἵππιον τὰ πράτιστα γᾶς ἵδρυσαι, — τὸν ἀργῆτα κολωνὸν ἀχήματα μινύρεται — δαμίβουσα μάκαι' ἀηδών — χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις, — τὸν οἰνῶπα νάμα σα ποσσὶν — ἃ τὰν ἄβατον θεοῦ — φυλλάδα μυριοκάρπου ἀνήλιον — ἀνήνεμον τε σάνδ χειμώνων· ἔν' ὁ βακχιώδης — ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει — θεᾶς ἀμφιπολῶν τιθήναις. — δὰ δ' οὐρανίας ὑπ' ἄκτας — ὁ χαλκέβοτρυς καρπὸς ἦμαρ ἀεί — νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν — καλὸν στεφάνωμα, ὅτε τε — χρυσαυγὴς κρόκος· οὐδ' ἀϋπνοι — πρῆναι μινύθουσιν — κρηνῶν φιτοῦ κομάδες ῥείθρων, — ἀλλ' αἰεὶ νῶτ' ἦμαρ — ἰωκτὸς ἰσδίων ἐπινίσσεται — ἀρ ῥᾴλιος οὐρανίῳ — στερνούχου χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν — χοροὶ νιν ἀπωθοῦνται σε χρυσάνιος Ἀφροδίτα. — ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω — οὐδ' ἐν τᾷ μεγ Δωρίδι νάσῳ πεδίοισι βλαστόν — φύτευμα ἀμήτορα αὐξάνον, — ἐγχώριον φό μα δαΐων, — ὃ τᾷδε θάσσει μέγιστα χώρᾳ, — πλαγιᾶς ἀκαμπτόφρονος φέριον ἔρεπτρον· — μὴν τις οὔτ' ἄβος οὔτε χέρι θίγων — σπεύσει χερὶ θίρσας· ὁ γὰρ αὐτὸν ὁρᾷ κύκλος — χ σεν νιν μορίου θεός — κἀγλαϊζόμενος ἀθάνα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Στέφανος Αθηναῖος (ἰδ. Αθην) Σ 15

Στέφανος Αλεξανδρεύς. Herm. Usener De Stephano Alexandrino commentatio. (Index scolarum). Bonnae 1880. σ. 8.

Οὗτος ἐστι Στέφανος ὁ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως· ὁ καὶ τὸ ἐξῆν, ὁ χρόνον διασαφήσας οἰκείοις ὑποδείγμασι· ὁ τὸν παραδόξου χρυσοποιίας εὑρετὴ καὶ ὁρισοῦ καὶ ἐξηγητής· ὁ καὶ τὸ περὶ Πυθαμέδ τοῦ δεομιοῦς τε καὶ ἀσεβοῦς δεμάτιον καὶ ἐρωτικὰ τοσούτοις ἔμπροσθεν χρόνοις περὶ τὸν αὐτὸν διαστείας, καὶ οὖν δεῖν δὲ ἐξωτέρομεν καταλύσεις. Χορταυμένου ἐν κωδ. Βατικανῷ f. 5236 (Usener. 8)

Σώστρατος. Σχ. εἰς Ν. Θηρ. 764 ὁ κρανοκολάπτης ἐν ταῖς περιοίκοις ὁρᾶται, καὶ Σώστρατος ἐν τῷ περὶ βλητῶν καὶ δακέτων καὶ 760 Σ. δίφκοι ἐν τῷ π. - - - - ἐὰν λαβὼν κρανοκολάπτην ἐλαίῳ ἀποκνίζῃ, ἀλεξίκακον γίνεται.

Σωτήρης Λουΐζης (Λευκ.) ἰατροφιλ. ἐν Ἰταλίᾳ Σαδ. Νφ. 619

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Συγγραφεῖς ἰατροί (οἱ σουσδαιολόγοι)

Περδικάρης Μιχ. (Ἐγχειρίδιον ἰατρικῶν, ξενοδοχ. ἰατρ. θεωρίας, χειρουργικῆς καὶ φαρμακευτικῆς) Σαδ. Νφ. 444

Χαρβούρης Μαρκος (ἰδ Χαρβ.)

Τσουζάλας Ἄγγελος ὁ Ἰωάννης (ἰδ. Σαδ. Νφ. 579-582 (σουσδαῖοι).

Χοϊδᾶς Δημ. (Καρα.) συγγραφὲ περὶ ἀναλομίς ,, 1615

Μιχαὴλ Χαν. Διατριβὴ ἡ ἱστορία ἰατρικῶν Βεεν Αδαναῶν Εὐσ. Historia radicis scillae. [1785

Ἄγγελος Δεμαδένδρας Περὶ δυσεντερίου ἐφύτευσεν 1794 Βεν. 1781. Περὶ ἰατρ. ὕδρας (καὶ ὑδραγωγεῖ) Περὶ ἀναμεικτῶν φαρμάκων Βεν. 1813. Περὶ ἀρωματικῶν Παδαβ. 1815 Διαδοχὴ Γεν. Παιδαγωγίς Βεν. 1819 τομ. 5

Κοραὴς Ἀδ. Ἱπποκράτους τὸ περὶ ἀέρων, ὑδάτων, τόπων κτλ. Τὸ β΄. ᾧ προσεθέτη καὶ ὁ Νόμος Ἱππ. ἢ τοῦ Γαληνοῦ ὅτι ἄριστος ἰατρὸς καὶ φιλόσοφος. Παρισ. 1800 καὶ 1816

Ἱπποκράτους ἄφορα (ἐξαιρέσεις ἐκδ.) ἐν Βρέσκ. (ἰδ. Σαδ. Νφ 667)

Pyretologiae synopsis. Παρισ. 1806 (ἱπποκρ. διαφ.).

Γαληνοῦ τὸ περὶ χειρῶν ἱπποκράτους (ἀνεκδ.)

Περὶ διαίτης ὀξέων (ἑρμ. καὶ σημ.)

Σημειώσεις παλαὶ Γαληνοῦ ἐπὶ τοῦ βίου συγγραμμάτων (ἀνεκδ.)

Ἀριστοτέλους καὶ ἀφορ. ἱπποκρ. μεταφρ. Γαλλικὴ (ἰδ. ἑρμηνεῖαι ὅσων ἐν τῷ ἐγκυκλοπαιδείᾳ)

Γρηγορίου Γερ. De hudrometre et hydatides in uterovisis aut ab eo exclusis Hallae 1795.

Observations sur la dissertation du D. N. an moestum .. sint baptigenta. Berlin 1798. (ἰδ. Μαφαρ.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πυρρᾳ Θεον. Ἐγκόλπιον τῶν ἰατρῶν ἤτοι Πραμ. ἰατρικὴ Ναυπλίῳ 1831. ἐν Αθαν. 1848.

Χριστόπουλος Αθαν. Περὶ γνησίων καὶ νόθων συγγρ. Ἱπποκράτης.

Μανδακάσης Θ. "Ὅμοια τῶν ἐλλειπόντων ὁμοίων ἰάματα" De similibus similium deficientium medicina Dissertatio .... Λειψία 1758.

Καρακάσης Δημ. Περὶ τῆς φλεβοτομίας καὶ οὐκ ἀεὶ ἀναγκαίας ἐν τοῖς ὀξέσιν ἅμα καὶ κακοήθεσι πυρετοῖς ..... (ἐνάσιμος διατριβή) Halae ad Salicam.

" .... ποιημάτια ἰατρικά. ἐν Βιέννῃ 1795. Βρ. Νφ. Β' 74

Φιλητᾶ Κων. De decremento altera hominum aetatis periodo, seu de Marasmo senili in specie. Diss. inaug. Medica. 1808 (ιδ. Βρ. Β' 153)

Ἠπίτου Πετράκη Λοιμολογία ἢ περὶ τῆς Πανώλης, προφυλάξεως τε καὶ ἐξολοθρεύσεως αὐτῆς ... Βιέννῃ 1816 (Βρ. Β' 184

Λευκίου Αναστ. Φιλιππουπ. ἰατροῦ Πυρετοῦ πεμφιγώδους ἢ λοιμοῦ αφορισμοί Παρισ. 1832.

Σαντορῖνος Ἰω. Δομένικος, περὶ πυρετῶν Βενετ. 1745.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τιμόνης Ἐμμ. Χῖος ὠιδανῶς τὴν πατρίδα ἐν ἔτει 171:
ὡς μαθητής τις μέλος τοῦ Πανεπ. κατὰ ὀξφόρδης ἀνηγγεῖ,
τὴν ἐφεύρεσιν κατὰ δαμαλίδας ὑπὸ τῆς θεσσαλίδης ὡρᾷ τοῦ
ἀγγλον ἰατροδιδ. Βοδβαρδ. Λαδ. Ν. φ. 429.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τσουχάλης Αγγ. (γενν. 1732, Λιηξούριον) σπουδ. ἐν Πατάβιω μαθημ. φιλοσ. φιλολ. (Ἐλλ. Λουτ. Ἰταλ.) καὶ ἰατρικήν ἐξήσκησε ἐν Κ/πόλει, ἔνθα συνήθροισεν ὕλην ἰατρικὴν ἐν ἐξέδωκε τῷ 1758 βεν. (+ 1798) ποσχυγραφωτάτα
Σαθ. Ν.Φ. 579-81.

Τσουχάλης Ἰω. Φραγκ. υἱὸς γενν. 1762 ἐν Πατάβ. φιλοσ. καὶ ἰατρικήν, ἐδημοσίευσε περὶ ἀλεξιπυρέτου δυνάμεως τοῦ ὑποκαστάνου. ἡ Ἐνετ. Γερουσία ἰωνόμασε πρωτοϊατρὸν τῆς νήσου, (Κεφαλλ.) συνέταξε ἀγρον. κανονισμὸν (σπουδ.) φορτ. εἰδέκα τοῦ τετάν. ἐν Σαθ. ἔγραψε περὶ πανώλους (σπουδ.) καὶ Σμεύσεις εἰσὶ τῶν δι[illegible] [illegible] Σαθ. Ν.Φ.

Τυπάλδος Γ. Κωβάνης ἰατροῦ ἐκ τῆς σχολῆς τῶν Παριστίκων ἐπιστολή (Βρ. Β' 199) 1818. Παρισ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὑπομενᾶς Γεωργ. Τραπεζ. ἱστοοδ. ἰατροφ. ἐν Παταβ.
(ἔτ. 1708) σπουδαῖος, ἐξυμνήθη, ἐδίδαξεν ἐν
Βοκκίνρεσι (Ακαδ.) καὶ μετήρχετο τὸν ἰατρόν. Σαθ. 459.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

...χαγρίου (ἀντίδοτος) πρὸς χιθιῶντας τὸ διὰ δαμασωνίου ἐν Ρουφ: 573 κ.ἀ.

...μνος ἀντίδοτος Γαλινοῦ τ. II 297. (κ Βυζ. 1,3 σ. 91.)

...ιχητᾶς Κων. σπουδ. ἰατρικὴ ἐν Χάλῃ 1808 ἰδ. Συγγρ. Βρ. Β' 153

...ροσκόλος ἀνδρ. ἀνὴρ πεπαιδευμένος (Ἰαν.) Σαδ. Νφ. 682

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

φουρλανος Δανίης Κρης εσωουδ. ε Παλαβ. φιλοσ. νομ. ιαλρική (διαιωρεισής). Υπομνήματα ε Αριστοτέλης περί ζώων μορίων, ις ε τοις αφοριομοις του Ιωωνηρατη. Ξ.Ν.Φ. 190

φαρμακολογίαν ή φαρμακοποιΐαν (=Χημ
Μιχ. Περδικάρης Βιβλος χημική ή φαρμακοποιΐα
αυχή ή φράσις (ανεκδ.) Σαδ. Νφ. 445

Ιω. Αδάμος εἰσήγησις εἰς ἐξ. τῆς λατ. γλώσσης, μεταφρ
σις ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ (ἐν Παρ. ἢ λατ.) εἰς φαρμακο-
λογίαν τοῦ Σκωτικοῦ Μαδάϊ (Σαδ. Νφ. 60 §, ἰδ. Βρ. Νφ. Β'5.

Αγγ. Θεσσαλόνικα Πραγματεία περὶ ἰαφ. ὕλης ἐκ Γε-
ωργικοῦ Κοῦχεν ... ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ εἰς τὸ Ἑλλ. Τομ. 2 1793
Περὶ θεμελίων, περὶ ὀνομασιῶν φαρμ. π. ἀμαχιλιῶ

Νικ. Θεσσ. ἐξ. φαρμακοποιΐα (ανεκδ.).

Κασσια Κων. Χημείας ἐπιλογὴ τοῦ αὐτοῦ Βιεννη 1808 τομ
Ν. Βρ. Β'151 (μεταφρ. Ἀλ. Οἰκονομίδ. ἰδ. Σαδ. 717) 2

Πυρρος Χίον. φαρμακοποιΐα χυτεῖσα ὑπ. Κ. Ποζέλ
Χημείᾳ τοῦ τεχνικοῦ. Ναυπλίῳ 1828 [1818
ἢ φαρμακευτ. (τοῦ Καρκάνη) ὁλοκληρία ἢ διδασκα-
λικὴ ὁδὸς ... Αθῆναι 1850

Χημικὴ φιλοσοφία ---- υἱοῦ Α. Φ. Φουρκροὰ ἰατροῦ
ἢ διδ. τὴν Χημείαν ἐν Παρισίοις ἐπιμελημοδίσα μὲ
προσθήκας ἢ τελείαν ὑπομνήσεων υἱοῦ Θεοδ. Μ. Ηλιάδου, εἶτα
ὁρθωθεῖσα δὲ ἐν λόγοις ὑπὸ υἱοῦ Ανδ. Γαζῆ ... Βιεννη 180[illegible]
Βρ. Β' 1
Bielcium Dissertatio de pharmacop graec. p. 40, 36

Χαιρέλης Δημ. (ὁ θεῖος τοῦ Κηρυκίου ὡρᾷ ὃν ἀφιεροῖ τὸ βιβ.
Βρ. Β' 10

Χαιρετης Κηρυκιᾶς Χρής. (μαθ. Αθων.) εσωουδ. τῷ 1793
εἰ Παταβ. ἰατρ. τῆς φιλοσοφικίας τῆς εστεφθη τὸ 1797 ἰατροφ
ἐν Κ/πόλει ἰατρᾷ τοῦ Μαχμήτ. (ἐγραψεν ἐγχειρ. τῆς τῶν ζώων οικο
μιᾶς (αἰτία τοῦ ζῆν). ἰδ. τὸ δίωζωμα. Σαθ. Νφ. 655-60.
Χαρβουρης Σαθ. 546 τῆς Μαλαρας

Χαρβουρης Ἰω. ἐσωουδ. ἐν Βουνιᾷ ἰατρ. φημιοθεὶς ἐν Ἰτα-
λίᾳ τῆς παθολόγου ἐδίδαξεν ἐν Σαρδινίᾳ 20 ἔτη τῆς
ἐν Παταβ. φυσιολογίαν μιχρι δαναλυ (1801) μετεφρασεν
ἰατρικὰ τοῦ Hoffmann. (Σαθ. Ν. φ. 547 ἰδ. Μαζ)

Χαρβούρης Μάρκος ἐσωουδ. ἰατρ. ἐν Βουνιᾷ τῆς χυμίας
ἐδίδαξε χυμίαν εἰ Πατάβιω. ἐφεῦρε τὴν χύσιν τοῦ
σφυρηλάτου σιδήρου ἄνευ ἀνθράκων (διατὰ τηλεβόλα) ἐπινοήσας

106 τὸν ἀφχεῖον χάρτην ἐκκοπτόμενον τοῦ ἐν περίκλειᾳ. νεάνιμε
πρὸς τιμολαγγώσιν τοῦ θειϊαιοῦ ὀξέος· (+ 1808) τὰ ἔργα
ἐν τοῖς Πρακτ. τοῦ Παλαβ. Πανεπ. (Lad. N. φ. 548).

Κοϊδᾶς Δημ. (Κερτ.) Πρόξενος, συνέγραψε περὶ ἀναλομ.
Lad. Νφ. 615

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Χριστόδουλος. κωδ. Βαρ. XV. (Bodl. 261) τοῦ ΙΕ! αἰῶνος
φ. 74. Περὶ οὔρων Χρ. ὡς ἐν συνόψει, καὶ κρῶτον περὶ στεφάνων.
οὗτο φαίνεται κοχὺ ὅμοιον κρὰ τοῦ τοῦ Αβιτζιανοῦ (Avicenne) ἐκδοθέν
παρ' Ideler. τ. II. σ. 286-302. Ὅθεν καὶ ἐν κωδ. 156 τοῦ Τουρίνου φ. 154-187 ἐ.
ἐκάρχει: Τοῦ σοφωτάτου παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Αζῆ, παρ' Ἕλλησι δὲ Αβιτζιανοῦ,
πραγματεία ἀρτίτη βαρβάρως καὶ τὴν Ἑλλάδα μετενεχθεῖσα παρὰ τοῦ ἰατρικω-
τάτου Χριστοδούλου, καὶ ῥυθμὸν δὲ καὶ τάξιν ἑλληνικὴν ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ σο-
φωτάτου καὶ ἰατρικωτάτου τοῦ Αντουαρίου κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ζαχαρίου,
περὶ δὲ ὑδατώδεος οὔρου τοῦ ἔχοντος ἄνω τὸν ἐπιφανείας κύκλον οἱονεὶ στεφα-
νον ὡς λευκὸν ὕδωρ. ~~αρχ.~~ Ἐὰν δὲ (Dar. Not. σ. 53)

Χριστόδουλος Αδαν. Καθ. (1772-1847) ἐσπουδ. ἐν
Βούδαν, καὶ Πατάβ. ἰατρ. καὶ νομικὰ γραμματεὶς τοῦ
Μουρουζῆ καὶ Καρατζᾶ. ἐπαρ. περὶ τῶν συγγρ. Ἰωσοκρ.
Lad. Νφ. 717.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Χυνιάλης Ιω. Χίας - (Βλαστοῦ Χιακὰ Β')

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ